ANUL IX — Nr. 35 c

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE

Direcţia:	3.31.13	Administ.	3.31.09
Secret.	3.31.10	Publicitate şi abonamente	3.31.09
Redacţia	3.31.14	Depozitari	3.31.24
Sport	3.31.14	Tipografia	4.84.48
Provincia	3.31.10		

Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIŞU AXENTE

AXA

8 PAGINI 3 LEI

Sâmbătă 14 Decembrie 1940

ABONAMENTE:

IN ŢARĂ: 3 Luni Lei 250; 6 „ Lei 500; 1 an Lei 1.000; Instituţii de stat şi particulare 2.000

IN STRĂINĂTATE: In raport cu tariful poştal şi valuta.

Cont. cec. 1204. Căsuţa poştală Nr. 5
Taxă de franc plăt. în numer. conf. aprob. Dir. gr. P. T. Nr. 3101/604 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAŢIE ŞI REPORTAJ

O surprinzătoare coincidenţă

de PAVEL COSTIN DELEANU

Dacă cititorul grăbit al presei zilnice şi-ar da seama cât timp cântăreşte astăzi un gazetar cu răspundere pentru fiecare deget, înainte de a-şi exprima gândul — presupunând că-l are — ar citi cu altă atenţie ceea ce se scrie, pentru a ci totuşi.

In ce ne priveşte, ne ferim mai mult de tentaţia apropierilor facile. Şi totuşi nu ne putem refuza nevoia de a da expresie surprinzătoarei coincidenţe până şi de ore între cele două discursuri ale zilei de 10 Decemvrie: al Fuehrerului german şi al Comandantului Mişcării Legionare.

Păstrând toate proporţiile şi observând toate deosebirile, aşa cum realismul spiritului legionar ne-o impune hotărât, observăm, totuşi, că nu e vorba de o simplă coincidenţă, ci de o potrivire de date şi situaţii cari fac să apară în ochii unei contemporaneităţi prea frământate spre a nu ajunge grijulie de seriozitatea ei, însăşi linia vie a istoriei. Atari coincidenţe indică fulgerător linii şi unităţi de destine.

Fiindcă nu e vorba numai de faptul că în aceeaş zi şi oră au vorbit Cancelarul de Fier şi Comandantul Mişcării de Revoluţie a României, ci şi de momentul istoric în care au vorbit, de cadrul în care respectiv s'a plasat fiecare, şi de conţinutul celor două discursuri.

Cancelarul Hitler a vorbit în sala de maşini a uzinelor de război Borzig, între lucrători, lucrătorilor. Lucrătorii germani sunt însă chiar mediul originar al Partidului Naţional-Socialist, care este doar partidul muncitorilor germani. Naţional-Socialismul a cucerit puterea în Germania şi în întreaga Europă, câştigând adeziunea muncitorimii pe care totuş [illegible].

Vorbind deci din uzină, Conducătorul poporului german s'a situat în sfera centrală a Mişcării de răsturnare continentală.

In al doilea rând discursul Fuehrerului cade la câteva zile în urma intervenţiilor laburiste pentru pace, făcute în Camera Comunelor, urmate imediat de manifestaţii populare de stradă în favoarea aceleiaşi păci. Discursul vine deci să lovească în aceeaş rezistenţă reacţionară a clasei conducătoare britanice în cel mai greu impas politic al ei, naţional-socialismul aflându-şi până în urmă partenerii politici şi înlăuntrul splendid izolatei cetăţi insulare. Muncitorul german şi muncitorul englez vorbesc astfel pe tonuri diferite, dar cot la cot reprezentanţilor plutocraţiei imperiale britanice.

In sfârşit, al treilea aspect însemnat este însuş conţinutul discursului german: un atac socialist fundamental şi direct, valabil atât pentru Europa totalitară pe care Germania Mare o îndrumă integral pe drumul unui nou echilibru social condus de dreptatea şi spiritul muncii, dar în aceeaş măsură — iar acolo cu efecte eventual catastrofice — şi pentru echilibrul lumii vechi, care luptă desperată prin Imperiul britanic.

Prin glasul Cancelarului german însuş spiritul colectivităţii totalitare a Europei noi atacă ultimele rezistenţe ale vechii aşezări istorice. Şi oare, până la urmă, nu totale cad, asemeni celor ale Erihonului, dărâmate de glasurile unor spirite victorioase?

Toată lumea admiră perfecţia maşinei germane de război, dar puţini sunt aceia cari înţeleg că e vorba de ceva mai mult, cu mult mai puternic şi eficient, de spiritul revoluţiei care dinamizează această maşină.

De fiecare dată, înaintea ultimului atac armat german, spiritul revoluţiei vorbeşte din chiar mijlocul cetăţii asediate, stăpânirea mulţimii care urmează imediat nefiind propriu zis decât o cucerire dinlăuntru, revoluţionară, a spiritului. Este, de altfel, singurul fel real de a cuceri, adevărata cucerire.

Şi acum, discursul Comandantului Horia Sima.

Şeful Legiunii şi al Gărzii de Fier vine să vorbească de 10 Decemvrie, prima oară după începutul biruinţii politice a Mişcării, în mijlocul studenţimii române.

Dar ce reprezintă pentru noi studenţimea română? — Este însuş mediul originar al Mişcării şi regimului legionar.

După cum naţional-socialismul este în origine un partid al lucrătorilor, Mişcarea Legionară este mişcare a studenţilor. Insăşi lupta ultimilor trei ani, al asaltului politic final, a fost susţinută covârşitor de studenţime. Comandantul a spus-o!

Al doilea aspect de strictă analogie a situaţiilor, fiecare în cadrul propriu, stă în faza procesului politic dintre regimul legionar şi [illegible] veacului XIX, pentru Legiune ziduri de ură şi de [illegible], după cum scrie la catehismul nostru, încă mai rezistă. Ultimele clipe. Comandantul, din mijlocul studenţimii, — corp legionar, — atacă radical, discriminând însă între cei definitiv solidari cu crimele vechii lumi, şi aceia dintre cei mulţi cari, desolidarizându-se de o decadenţă atât de nefastă patriei şi neamului, pot trece pe noua cale istorică deschisă de tineret.

Discriminarea, atacul şi apelul vin în numele totalitarismului naţional, care întruneşte la noi trei realităţi: etnicul, tinerimea şi istoria. Aceste realităţi revoluţionare, singurele realmente ca atare, au dislocat vechiul complex levantino-burghez al secolului XIX, elementele sociale viabile care vor renunţa la privilegiile politice urmând a fi reintegrate într'un nou sistem şi o nouă viaţă istorică, la locul lor de muncă.

Desigur adevărurile acestea nu vor fi înţelese de cercul restrâns al marilor profesionişti politici ai regimului de ieri — al celui din ultimii zece ani ca şi al ultimilor douăzeci de ani —, dar vor cuprinde în schimb marea masă a lumii noastre mijlocii. Aşa va fi şi aşa e bine să fie.

După cum revoluţia continentală a Europei se va impune până la urmă şi societăţii engleze, încadrând-o noii aşezări condusă din lăuntrul continentului.

In drumul realizării nouei unităţi, surprinzătoarea coincidenţă din 10 Decemvrie este o scânteie în obscuritatea dinamică a zorilor. Iar pe noi ne arată o nu şi printre cei ce bâjbâie fără rost în întunerec.

FEMEILE FRUMOASE

Cerem iertare confraţilor pentru faptul că le [illegible]

[illegible]

V. Marghescu

Evreii în Germania

II

Inainte de 1933, conducătorii marxiştilor germani erau evrei. Infiltraţia iudaică în timpul republicii dela Weimar. Germania naţional-socialistă şi pericolul evreiesc

de PETRE MIHAIL

Rabini oficiind slujba religioasă

niciodată un bun german, sau un bun polonez, sau un bun român.

Revoluţia marxistă care a isbucnit în Germania în 1918 şi din cauza căreia Germania a pierdut războiul, a fost exclusiv opera evreilor. Republica dela Weimar care a urmat nu putea să fie stăpânită decât tot de evrei. Ea reprezenta triumful iudaismului în Germania şi de aceia a murit.

Noi germanii am fost acuzaţi de barbarism din cauza metodelor aspre pe care le-am folosit în lupta noastră contra evreilor. Nu iubim nici noi aceste metode. Le folosim cu silă, cu desgust. Dar nu se poate altfel. Noi vrem ca nici un evreu să nu mai rămână pe pământul german şi de aceia recurgem la orice mijloc pentru a ne ajunge scopul. Nu suntem noi vinovaţi dacă evreii sunt atât de rezistenţi şi nu cedează presiunei noastre. In definitiv antisemitismul nostru nu este decât germanism. Iubirea noastră de patrie se traduce prin acest antisemitism. Suntem condamnaţi pentrucă la noi ca popor instinctul de conservare este mai puternic decât la celelalte popoare. Putem oare să fim altceva decât germani? Puteam să rămânem indiferenţi în faţa pericolului iudaizării poporului nostru?

Existenţa jidovilor în Germania Nouă

Realitatea este că evreii cari au mai rămas în Germania duc astăzi o existenţă penibilă, care mâine va fi şi mai penibilă. Ei trăesc în ghetto, despărţiţi de restul societăţii nu numai prin legi speciale, ci şi prin ura şi dispreţul pe care populaţia germană le-o poartă.

Datorită străduinţelor propagandei naţional-socialiste, poporul german este astăzi mai convins decât oricând că toate nenorocirile lui vin dela evrei. Că evreii sunt un blestem pentru omenirea întreagă, că popoarele s'ar putea uşor înţelege între ele dacă n'ar fi împărţite în tabere ostile de către evrei, care prin intrigile lor, prin acţiunea lor internaţională subterană, nu urmăresc altceva decât aservirea popoarelor creştine şi cucerirea de către Izrael, în mod definitiv, a dominaţiei mondiale. Inainte de actualul război, poporul german ştia că celelalte popoare europene îl priveau cu neîncredere şi cu teamă, dar explicaţia acestor sentimente n'o găsea în propria lui putere şi în tendinţa lui expansionistă, ci în acţiunea anti-germană, în campania de minciuni şi calomnii pe care Izrael, stăpânul presei mondiale, a dus-o ani de zile împotriva Germaniei, pregătind astfel războiul de astăzi. Poporul german în marea lui majoritate are conştiinţa că, prin campania lor de ură împotriva Germaniei, evreii au pregătit şi deslănţuit actualul război. Oricare va fi rezultatul acestui războiu, poporul german nu va ierta niciodată pe evrei de a fi contribuit la izbucnirea lui.

Partea cea mai interesantă a expoziţiei „Der Ewige Jude" era aceia care se ocupa de activitatea politică a evreilor. Prin materialul expus se căuta să se dovedească: 1) că evreii în politică nu urmăresc să servească nimic altceva în afară de interesele internaţionale iudaice. 2) Că politicienii evrei din întreaga lume şi din toate timpurile au duşmănit Germania.

Expoziţia făcea un lung istoric în imagini al marxismului internaţional. Acest istoric începea prin a aminti că părintele marxismului, *Karl Marx* era evreu şi un mare duşman al Germaniei, cu toate că fusese căsătorit cu o aristocrată germană. In Germania mişcarea marxistă şi social democraţia erau conduse de evrei. *Rosa Luxemburg* era o evreică, născută în Polonia. *Ferdinand Lassale*, alt mare teoretician marxist, era evreu născut în Breslau. *Paul Singer*, evreu, a prezidat mulţi ani partidul social-democrat german şi a înfiinţat ziarul socialist „Vorwaerts".

Expoziţia insista mult asupra faptului că „dezastrul german din 1918 a fost făurit de evrei". Armatele germane au trebuit să depună armele pentrucă în interiorul ţării evreii deslănţuiseră revoluţia. Şefii revoluţiei erau cu toţii evrei. Republica comunistă din Muenchen a avut ca preşedinte pe evreul *Kurt Eisner*. Al doilea preşedinte al republici comuniste bavareze a fost tot un evreu, *Eugen Lewin Rissen*. Alt fruntaş al acestei republici era evreul *Toller*. *Walther Rathenau*, ministrul de externe al republicii din Noembrie, era şi el evreu. In spatele guvernelor socialiste cari au condus republica dela Weimar, se găseau numai evrei, deaceia această republică a favorizat foarte mult ascensiunea puterii iudaice în Germania.

Naţional Socialismul a dovedit că se poate trăi fără colaborarea iudeilor

Câteva zile mai târziu, participam la o şedinţă de seminar a Universităţii din Berlin, prezidată de profesorul Junge. Subiectul discuţiei a fost tot problema evreească.

Luând primul cuvântul, am făcut observaţia că, dintre toate culturile europene, cultura germană a exercitat cea mai mare atracţie asupra neamului lui Israel. Cultureliceşte evreii s'au asimilat în cultura germană, dovadă că cei mai mari gânditori şi scriitori evrei au scris în limba germană, dovadă că evreii din celelate ţări vorbesc un jargon german: idişul. Observaţia mea a fost găsită justă iar explicaţia care i s'a dat a fost aceia a toleranţei pe care naţiunea germană a arătat-o faţă de evrei.

Un participant la discuţia noastră, profesor de liceu, ne-a făcut o expunere asupra penetraţiei iudaice în viaţa intelectuală germană. Inainte de 1933, toate manifestaţiile intelectuale germane erau conduse de evrei. In literatură, teatru, cinema, radio, presă, absolut toate posturile de comandă erau ocupate de evrei. Deşi reprezentau o mică minoritate, în unele profesiuni libere, cum sunt avocatura şi medicina, numărul lor era covârşitor. Astfel în Baroul din Berlin 66 la sută din numărul avocaţilor erau evrei. Mai mult de jumătate dintre medicii dela marile spitale din Berlin erau deasemeni evrei, ca şi majoritatea profesorilor facultăţii de medicină din Berlin. Penetraţia iudaică era atât de mare încât chiar la multe dintre şcolile confesionale creştine se găseau numeroşi profesori evrei.

Din punct de vedere economic situaţia era identică: comerţul, industria, băncile, în proporţie de aproape 50 la sută erau în mâini evreeşti.

Profesorul Junge a completat astfel această expunere:

— Revoluţia naţional-socialistă a arătat lumii întregi că nu există decât o metodă pentru rezolvarea problemei evreeşti. Cel de al treilea Reich a dovedit că poporul german poate trăi fără să colaboreze cu evreii. In şase ani de când evreii au fost înlăturaţi, economia germană a progresat. Acest progres este cu atât mai elocvent dacă se are în vedere faptul că, în ultimii şase ani, Germania a trebuit să lupte cu coaliţia economică a tuturo popoarelor unite prin satanicile intrigi ale puternicei oculte internaţionale evreeşti.

Elementul evreesc nu este un element economic pozitiv, un element economic indispensabil, activ, sănătos, prin a cărui contribuţie economia unei ţări poate progresa. Inainte ca Adolf Hitler să fi luat sub protecţia lui destinele poporului german, o treime din naţiune suferea de foame. Atunci, evreii aveau în mâinile lor soarta poporului german.

Cum s'au strecurat evreii în posturile de comandă

— *Cum se explică faptul că posturile de comandă ale celui de al treilea Reich încăpuseră în mâinile evreilor?* am întrebat eu.

— Explicaţia nu poate fi decât una: internaţionalismul. Internaţionalismul sau marxismul. Este tot una. Oricare ar fi poziţia socială a unui evreu, fie el umil proletar sau bogat capitalist, va lucra numai pentru internaţionalism, care înseamnă interesul permanent al puterii iudaice în lume. Evreul este internaţionalist prin instinctul lui iudaic. El astăzi este german, mâine polonez, poimâine român; se adaptează uşor. Dar nu va putea fi

Pentru ciocoii noştri

de MIRCEA I. GORUNEANU

Ameţiţi de vârtejul evenimentelor, bieţii noştri burghezi — la fel cu fraţii lor de pretutindeni — încep să-şi piardă credinţa în victoria Angliei, în salvarea stilului specific de vieţuire comodă şi sigură pe care dânşii îl socotiseră invincibil.

Dar iată că, lovitură cu lovitură, edificiul liberalismului îşi pierde pietrele cele mai strălucitoare. Ba încep să se năruie chiar blocurile fundaţiei.

Neacceptând propria sa dispariţie, această clasă îşi închipue că sfârşitul ei trebue să însemneze neapărat şi acela al omenirii.

Lipsită de perspectiva istorică — trăsătură ce o caracterizează de altfel prin excelenţă — crezând că lumea începe cu ea şi se termină tot cu ea, burghezia noastră ţine să convingă cu tot dinadinsul ţara întreagă, că interesul tuturora ar fi să se menţină actuala situaţie în care să domine această castă plutocrată, că, altfel spus, neamul românesc va dispare de pe faţa pământului dacă va înlătura stăpânirea acestor câţiva uzurpatori ai bogăţiilor naţiunii.

Solidarizări din acestea de ultimă oră şi cu tot dinadinsul a unei minorităţi tiranice cu massa cea largă a poporului, nu ne mai impresionează pe noi. Pe noi, cei ce am văzut atât de aproape experienţe foarte înrudite, în care oligarhiile judeo-plutocrate sperau să se salveze prin solidarizarea forţată a naţiunii însăşi, pe noi ne lasă indiferenţi aceste „turburătoare" prevestiri de cafenea ale unor inteligenţe sterile.

Este în această stăruitoare încercare de solidarizare a burgheziei cu naţia însăşi ceva din reflexul sălbatic al celui ce, în pericol de înnec, se cramponează de oricine, chiar şi de propriul său salvator, paralizându-i mişcările, încercând să-l tragă şi pe acesta la fund.

Că lucrurile nu stau chiar aşa cum le văd burghezii, că lumea nu se sfârşeşte cu tirania acestei clase împilatoare ci îşi continuă viaţa îmbrăcând alte forme, schimbându-şi stilul însuşi, acestea sunt pentru noi adevăruri elementare.

Oare cuminţii sunt în pericol de înnec?

E lucru constatat de toţi. Chiar de ei.

Ce vrei, istoria în răspăr n'o poţi doar lua.

Cel mult, supunându-i-te respectuos şi primind îndemnurile ei, poţi corecta ici şi colo abateri dela creşterea normală a vieţii.

Şi ce ne spune istoria, atunci când cucernici ne învrednicim a-i descifra tainele?

Ne spune că forţele tuturor vor fi puse în acest Ev la contribuţie, imperativul prezentului ca şi al viitorului — mai ales — fiind acela de înmănunchere a tuturor fiilor neamului într'un bloc de granit ce va isbuti să treacă astfel împărătescul drum ce-i hărăzit popoarelor vrednice.

Şi ce vor aceşti cuminţi?

Să ţină lucrurile pe loc.

Dar asta înseamnă abatere dela legile vieţii.

Inseamnă moarte.

Prin însăşi poziţia ei, clica asta se elimină singură din viaţă, din istorie.

Iar neamul întreg înseamnă viaţă. Trăire autentică a istoriei.

In zadar încearcă, aşa dar, să-şi solidarizeze naţia, această castă de strigoi ce se încăpăţânează să ţină istoria pe loc.

Noi vrem să punem toate puterile neamului, inclusiv capitalul, la lucru, în folosul comunităţii.

Noi nu negăm marea însemnătate a capitalului, nici aportul preţios al iniţiativei individuale.

Noi încadrăm toate clasele producătoare într'o unitate de muncă şi credinţă. Deci şi aşa-zisa burghezie. Care va sluji însă cu dragoste ţelurilor întregului social. Care nu va mai stăpâni.

Devenind astfel funcţie a totalităţii, funcţie socială, burghezia va înceta să mai existe ca atare, va înceta să stăpânească naţia.

Iar dacă nu înţelege să se conformeze imperativelor istorice — cărora în niciun caz nu poate scăpa — ea va pieri cu siguranţă.

In zadar va căuta să se salveze dela acest naufragiu istoric, solidarizându-şi naţia spre a scăpa de înnec.

Poporul nu va întinde mâna insinuantei chemări a morţii. A dovedit-o prin fapte, aşezându-se în istorie, alături de puterile vieţii biruitoare azi pretutindeni.

Ciocoii noştri, şi înţelegem prin aceasta pe aceia care nu se simt cu sufletul curat, n'au decât de ales. Intre supunere faţă de comunitate şi între moartea cea sigură a celor ce ratează aşezându-se în afară de istorie.

Iar dacă ei nu vor înţelege aceasta, încercând să ne atragă şi pe noi în vârtej, un pumn zdravăn e soluţia simplă a descătuşării din ghiarele morţii.

Nu doar că am fi brutali. Dar de strigoi te scapi oricum.

Cu lumina soarelui sau cu tămâie.

Goering

de COSTIN I. MURGESCU

Recentul schimb de telegrame dintre Generalul Antonescu şi Mareşalul Reichului, Hermann Göring, indică din nou privirilor poporului român pe unul din marii săi prieteni. Unul din acei prieteni de zile bune şi rele — pe care te poţi bizui, în al cărui cuvânt te poţi încrede şi cu a cărui amiciţie te poţi mândri.

Cine este primul mareşal al Marelui Imperiu German, nu este nevoe să mai spunem noi. O omenire întreagă îi cunoaşte înfăţişarea fizică şi morală; îi cunoaşte meritele istorice pe care le are în viaţa naţional-socialismului german, a vieţiei germane şi rolul precumpănitor în determinarea noului curs al istoriei europene. Ofiţer în armata înfrântă a imperiului lui Wilhelm II, Hermann Göring înţelege din prima clipă importanţa luptei deslănţuite de Adolf Hitler. Fără ezitare i se alătură şi devine sfetnicul şi ajutorul principal al acestuia. Spiritul de organizator, prudenţa şi tactica sa sunt din cele mai preţuite de partid.

In ziua biruinţei, când totuşi Adolf Hitler nu poate forma un guvern pur naţional-socialist, el nu-şi uită pe marele camarad şi Hermann Göring este primul care intră în guvern. Opera nouă, uriaşă, la care se înhamă Germania îşi

(Continuare în pag. 7-a)

Mareşalul Göring înconjurat de comandanţii aviaţiei germane după recentul sbor efectuat asupra Londrei

CULTURA

Calendar Legionar

13 Decemvrie

1927: Ionel Brătianu interzice mișcările studențești printr'un consiliu de miniștri.

Studențimea se ciocnește cu poliția și jandarmii, șefii mișcării studențești sunt arestați.

1934: Se continuă lupta studenților naționaliști. „Rebelii" vor fi dați în judecata Consiliului de răsboi.

Complotul studențesc în care sunt implicați Căpitanul și Ionel Moța.

1937: La Craiova are loc o mare demonstrație legionară.

Vorbesc: Alecu Cantacuzino, Radu Gyr și alții.

N. Titulescu publică în „Universul" articolul intitulat „Eu și Garda de fier" în care vrea să se desvinovățească de rolul internațional și masonic ce l-a avut în disoluție.

1939: Poliția roagă pe persoana ce a trimis o scrisoare informativă să facă tot posibilul să se prezinte într'un fel la prefectura la comisarul Florian Georgescu spre a i se înmâna premiul de 50.000 lei, dacă informația este adevărată...

Este vorba de pielea unui cap legionar și canalia n'are curajul să se prezinte direct. Vrea și banii însângerați, dar să rămână și... om de caracter.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Cruciulița, un tatuaj în frunte...

Intr'un sat dobrogean, în care își găsiseră adăpost un număr de vreo 12 familii de aromâni, am putut să observ lucruri destul de ciudate.

Macedonenii, puțini cum erau, refuzau orice înrudire cu Bulgarii. Dacă aveau o fată de măritat și nu găseau un băiat pentru ea din cele 12 familii, o măritau în alt sat. O petrecere a lor, rămânea numai a lor. La toate onomasticele la care am fost n'am găsit nici un bulgar.

Ce m'a izbit însă în mod deosebit sunt niște cruciulițe în fruntea femeilor și a fetițelor. Interesându-mă asupra acestui interesant fenomen am aflat următoarele: creștinii din Balcani — în cazul nostru aromânii — pentru a feri fetele de răpit din partea turcilor, încă de când erau mici, mamele lor cu un ac ușor le înțepa în frunte, muind la fiecare înțepătură acul în funingine... A fi fată însemna a avea neapărat cruciuliță. Mai ales că la fața de copii prindea așa de bine această cruciuliță vinețiue, mamele au început mai târziu, când răpirea fetelor nu mai era o realitate, să tatueze din dorința unei decorări. Probabil că este vorba și de un obiceiu, dar nu trebue să subestimăm această dorință a mamelor.

Bine, bine, am spus eu unei mame cu șase fete, toate având cruciulița în frunte, lucrul acesta l-ați făcut în Macedonia, dar de ce îl faceți și aici? Fetele își fac singure, mă lămurește femeia. Intr'adevăr fetele mai măricele — cele de 6-8 ani, iau un ac, un păhărel cu țuică (desinfectant) și funingine; mai caută și un creion chimic — cu ajutorul căruia desenează cruciulița pe frunte și în două ore, operația este gata.

Cruciulița aceasta, care face să radă de bucurie pe fetițele ce o poartă, mai târziu devine supărătoare.

— Când merg la școală în tren, îmi spunea o elevă din cl. II liceu, toată lumea mă întreabă de ce o am. Și le spun, dar m'am săturat. D-nele profesoare și ele m'au întrebat.

Tot aci am auzit povestea unor fete mari — aromânce — stabilite într'un oraș din Moldova, care ajunseseră de basm din cauza cruciuliței lor. Ironiile băieților au fost atât de multe, încât, au trebuit să suporte mari dureri ca să șteargă urma cruciuliței, care le bucurase la tinerețe.

F. Timoc

Ciclul simfoniilor de Beethoven

Orchestra simfonică a armatei, complect organizată, va da Duminecă 15 Decembrie 1940, orele 11 dimineața în sala teatrului „Regina Maria", primul concert din acest ciclu, sub conducerea d-lui lt. colonel prof. Ion Delu, laureat „Institutul Academiei de Muzică" din Berlin.

D. lt. colonel prof. Ion St. Delu, a revenit nu de mult din Germania.

Presa străină, la fel ca cea din țară l-a elogiat cu ocazia puținelor concerte dirijate până acum.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Strigături

De ce-s neagră și micuță
Nu-s la tot ciufu drăguță;
De ce-s neagră de negrie
La multe le fac mânie;
De ce-s neagră pe obraz
La multe le fac năcaz.

Așa zice dușmana
Că nu-s frumoasă ca ea;
Așa urâtă cum sânt
Fetește cu mine'n rând.

De cine mi-e dor și drag
Nu-mi face tină la prag;
Dar de cine mi-e urât
Face-mi tină până'n gât.

Badeo, ochii tăi cei mici
Nu-i închizi, nu îi ridici
Făr' la inimă mă strici,
Și te uiți cu ei, să-mi placă,
Pân' la inimă mă seacă.

Făgăraș, 28.8.939.
dela fata *VICTORIA POPA*
Culese de ILARION COCIȘU

Gravură de Cristea Grosu

Sensul presei legionare

de ANTON BALOTA

Potentații presei de eri pretindeau să facă din presă o a patra putere în stat; pentru noi ea este numai un serviciu public.

In puține cuvinte aceiaș deosebire adâncă, fund de prăpstie, care separă hotărît două lumi.

Eri demo-liberalii urmăreau desvoltarea și imputernicirea presei, pentrucă ea reprezenta pentru ei una din cele mai importante arme, direct active asupra maselor. Pentru Legiune, care nu urmărește stăpânirea maselor, ci „învierea" lor în duhul cel nou, sau, în stil vechi pedagogic, educația lor în spiritul cel nou, presa nu este decât un serviciu public, așa cum este, de pildă, învățământul sau teatrul.

Din situația aceasta de serviciu public, presa legionară va căpăta o serie de distincțiuni speciale, — în felul celor cari deosebesc, de pildă, în spirit legionar atitudinea statului față de teatru, de cea față de celelalte forme literare.

Artei, literaturei ori formelor culturale Legiunea le asigură o deplină libertate de inspirație și chiar și de producție, încadrând ordinei sale numai omul din creator. Spre deosebire de aceste forme culturale, teatrul, care reprezintă alături de valorile culturale active numai indirect, și o forță socială ce influențează direct și activ masele, are un regim deosebit.

Deci presa, ca și teatrul, nu pot fi în regim legionar forțe libere ca sub regimul demo-liberal, lucrând izolat și legate de interese particulare, ci servicii esențiale ale nervurii Statului, tinzând înainte de toate la realizarea scopurilor regimului.

Presa trebue să fie deci, în conformitate cu concepțiile legionare, un organism înzestrat cu o deplină responsabilitate proprie, dar care acționează în armonie numai cu doctrina și interesele Mișcării.

Numai astfel, prin Legiune, se va putea ajunge și la noi la adevărata libertate a presei, adică la eliberarea ei de sub sugestiile și interesele particularilor, din mâinile finanței interesate, sau de sub influența marilor personalități neîncadrabile unei gândiri sau interes colectiv. Libertatea acestora nu era de altfel decât tirania banului, legăturilor sociale sau marilor individualități.

Presa regimului legionar va fi deci o presă liberă, căci punerea ei în slujba vederilor, scopurilor ori intereselor regimului nu înseamnă o restrângere de libertate, ci numai o reintegrare a unei forțe sociale în drepturile și datoriile sale, și mai ales o eliberare de tutela intereselor exterioare și streine cari intunecau înainte strălucirea presei ca o adevărată funcțiune de interes obștesc.

Acest sens al presei legionare, — libere, dar împlinindu-și cu tărie datoriile sale către Mișcare și Neam, — corespunde dealtfel totalitar încadrării omului în motorul tuturor lucrurilor, în sistemul legionar. El aparține cu toate manifestările sale, deci și cu opera sa de gazetar, Legiunei.

Legiunea va obține astfel și un alt rezultat. Va împlini, așa cum s'a împlinit și sub alte regimuri totalitare, în alte țări, deziderațul cel mai vechi al presei, odinioară sub regim demo-liberal, sărmană utopie, moralitatea presei.

Presa regimului legionar, presă care corespunde nu numai unui serviciu public, ci și unui adevărat serviciu legionar, va trebui să fie scrisă numai de legionari, căci numai așa va putea fi pe marile linii ale Mișcării, Neamului și Căpitanului.

In această situație, cu o presă serviciu public și scrisă numai de legionari, nu se vor mai putea reîmprospăta atitudinile acelea ciudate ale unor organe zise de „atitudine", totuși Astăzi nu va mai fi posibilă susținerea până în pânzele albe a unei teze, opiniuni sau persoane, pentru ca a doua zi, cu mai multă sau mai puțină artă, acelaș ziar să treacă la susțineri categoric contrarii. Cu toate fenomenele de acest gen, presa legionară a terminat.

Dar moralizarea presei sub regim legionar înseamnă ceva mai mult. Presa legionară trebue să corespundă și prin redactarea ei unei înalte ordini morale.

Campaniile de șantaj, scandalul zilnic redat cu toate amănuntele scabroase, crima redată cu toate fanteziile reporterului sau amănuntele crude, faptele zilnice și mărunte ale vieții omenești, nu au ce să mai caute în ziarul legionar. Faptele aceste mărunte și, mai mult, cari scad demnitatea omenească, așteptate este drept dimineața cu nesaț de burghezul comod, care nu vrea să-și obosească mintea, nu erau în presa de eri decât porția de otravă dulce prin care democrația își adormea pretinșii susținători, coborîndu-i la un nivel cât mai jos, de unde elucubrațiile conducătorilor, mai mult, fărădelegile și imoralitatea lor să pară nimicuri lipsite de importanță. Toate acestea sunt astăzi părăsite și vor rămâne alungate din presa cea nouă, căci ea are un alt rol în lumea legionară, acela al întregii vieți legionare: nu „viața" care o poți asigura pe orice cale, ci, așa cum zicea Căpitanul, „înviere" într'o conștiință mai frumoasă, mai bună, mai înaltă.

Tot ce este nesănătos, molipsitor, tot ce este propriu decăderii, necurățeniei va fi ocolit cu grijă de presa legionară.

Unificată într'o singură credință și într'o singură disciplină, — ceea ce înseamnă reintegrarea presei în rosturile sale naturale, — presa legionară se va îndepărta deasemenea și de orice polemică, care ar putea dispune la un moment dat un număr de cititori, dar care chiar atunci când este întemeiată pe justă dreptate și pe argumente solide, îndepărtează pe cititor de seninătatea necesară creațiunii, introducând cel mult dezorientare și cheltuială inutilă de energie.

Ziarul legionar trăește și el însă, ca și toată viața contimporană nouă, sub semnele unor mijloace tehnice noi. Viața ne impune deci și o tehnică nouă, pe cari oamenii de eri prea legați de lucruri vechi, au neglijat-o, sau ceilalți, streinii, au alterat-o. Trăim technic o mare revoluție a vitezei. De aci nevoia unei prese care să împlinească profesional o primă și esențială calitate: ziar informativ, rapid informativ.

Informația trebue să înceteze de a fi un scop, știrea, ea trebue să devie un mijloc de a hrăni, de a desvolta, de a naște chiar conștiință. Ziarul normal legionar trebue să fie în primul rând informativ, căci primul rol al unui ziar trebue să fie cel de a ilustra și de a valorifica activitatea mișcării și apoi viața și munca neamului.

Intre multele și complicatele datorii ale unui ziar de astăzi, scris în spirit și simț legionar, fără îndoială că cea dintâi este cea de-a susține și contribui la desvoltarea conștiinței naționale printre mulțimea și mărunțimea lucrurilor și faptelor pe care trebue să le consemneze zilnic.

Intr'adevăr, ziarul este un minunat instrument prin care se poate transforma naturala și marea curiozitate omenească în mijloc de educație utilă. Pentru aceasta însă, presa nu numai că, spre deosebire de vechea presă demo-liberală, trebue să mențină informația și reportajul la un nivel înalt de moralitate, dar și ceva mai mult, trebue totuși să păstreze dorința de recreare a celor mai mulți dintre cetitori. Și pe lângă aceasta să fie bine scrisă, legându-se prin acest aspect al său de viața culturală a Legiunii și a Neamului.

Ziarul legionar trebue deci în afara rolului său de organ informativ, în care calitate are rolul de a educa prin canalizarea curiozității normale firii omenești, să fie și un organ de mare prestigiu cultural, reprezentând în forme adecvate esența spiritualității mișcării.

Condițiunea esențială a existenții acestei prese libere, morale, active de mare calitate spirituală, o formează însă, aceiaș calitate care

(Continuare în pag. 6-a)

Rolul muzicii în complexul celorlalte materii de învățământ

de prof. ILARION COCIȘIU

„Arta considerată ca o creație a spiritului omenesc, este legată de întreaga știință și voință a omului. Artei i se cuvine astfel un loc în complexul acelor produse spirituale care s'au solidificat în forme statornice".

M. DESSOIR

Evoluția idealului pedagogic ne arată clar că educația nu se face după cum vrem noi, că noi nu suntem stăpâni nici chiar asupra copiilor noștri, pe care dacă am vrea să-i creștem după anume principii ce ar fi în contradicție cu cele după care se conduce societatea în care trăim, i-am izola voit de societate, de mediul social căruia n'ar fi capabili să se adapteze.

Fiecare popor își are educația care îi este proprie într'un anume moment istoric, și care poate varia în timp, dar pentru acel moment istoric ea îl caracterizează tot așa de bine ca religia, politica ori alt element al fizionomiei sale. Societatea găsind prin educație mijlocul de a pregăti sufletul copiilor în așa fel ca să-și asigure condițiile de existență proprie: „omul devine om, numai trăind în societate". Durcheim.

Astăzi după ce cunoaștem din experința trecutului toate golurile, toate diformările idealului educativ, de sigur vom ține seamă de ele în fixarea idealului ce avem de urmărit.

Școala care ne trebue, o spun toți, e „școala care ar tinde să desăvârșească ceace sufletul elevului aduce dela natură, ținând seamă de condițiile interne ale organismului acestuia". (G. Antonescu: Pedagogia Generală pag. XVIII). Aceasta e școala Formativ-organicistă, iar idealul urmărit este idealul educației integrale.

Dar de școala care ne trebue, ne desparte încă un drum lung. In ceace ne privește pe noi Românii, în felul în care am organizat învățământul, începând cu școala primară și sfârșind cu universitatea, am căutat să imităm procedeele pedagogice și principiile aplicate cu succes în alte țări, dar la noi, streine de realitatea noastră, de realitatea românească. Chiar și aceste principii le-am diformat, exagerând anume laturi fără însemnătate.

Așa în liceu după ce un timp s'a pus mare preț pe științe, s'a dat apoi mare importanță limbilor clasice (latina), ca în urmă să se ridice unii părinți prea îngrijați de șubrezenia sănătății odraslelor lor, medici, gazetari și să spună că programele de învățământ sunt supraîncărcate de materii și material predat, că elevii ies din școli extenuați, că din cauza surmenajului intelectual, atâția tineri nu mai sunt buni de nimic când termină școala. Și vocile celor ce s'au ridicat contra științelor și limbilor clasice (contra artelor nic nu mai era de vorbit, mulți socotindu-le de prisos în educație) predate în învățământul secundar, a fost ascultată. Programa analitică s'a schimbat, iedalul educativ s'a îndepărtat mai mult, atingerea lui ne mai putând fi sperată.

„Mai multă libertate, mai mult joc și mai puțină carte! Educația să fie făcută fără ca elevii să fie supuși la sforțări intelectuale. Să se caute plăcerea chiar în studiu". Aceasta cereau toți și ca rezultat, gimnastica și sporturile au ajuns pe primul plan. Societăți sportive, reviste și gazete sportive, ziare consacrând sporturilor pagini întregi și amenințarea cu cel puțin un subsecretariat al sporturilor.

O nouă diformare eșită dintr'o interpretare greșită a preceptului român „Minte sănătoasă în corp sănătos", dar și din imperativul vremilor noui, în care dreptul se cere apărat de forță. Copilul, care în chip natural înclină spre joc, se depărtează și mai mult dela preocupările de artă și morală prin practica adesea fără control și fără cumpăt a sportului. Sufletul nu-și găsește ușor liniștea când sângele svâcnește cu putere în urma alergării după minge, ori a loviturilor primite la box. S'au făcut experiențe prin programele întocmite, dându-se rând pe rând importanță unor obiecte în detrimetul altora. Dar nici odată nu s'a căutat o armonizare a lor, în care artele se cuvine să ocupe alt loc decât cel pe care-l dețin astăzi.

De aceia voiu căuta să arăt locul ce se cuvine artelor și în special muzicii între celelalte materii de învățământ, când cu adevărat se tinde spre un iedal educativ integral. Inainte de a stabili acest lucru, să căutăm, plecând dela definiția educației; („educația va tinde continuu la realizarea valorilor ideale și la idealizarea forțelor reale, deci la idealismul activ" G. Antonescu Ped. Gen. pag. 111); să vedem în ce fel arta și în special muzica poate contribui la atingerea acestui ideal. Valorile morale și estetice sunt valorile ideale, ele direcționând forțele reale. A tinde spre idealismul activ înseamnă a îmbina în mod fericit educația morală, estetică, intelectuală, fizică; a face să conlucreze acestea armonios, nu ca fiind separate ci îmbinându-se, întrepătrunzându-se în așa fel ca să formeze un tot. Nici o latură a educației nu trebue neglijată, pentrucă altfel armonizarea spre care tindem nu poate fi înfăptuită. Schiller susținea că educația estetică vine în ajutorul moralei pe care o sprijină. Ruskin, din contră, că „trebue să posedăm starea morală pentru a putea simți arta". E greu de precizat dacă arta este expresia unei stări morale sau cauza ei, și aceasta vor discuta-o cei competenți.

Un lucru e cert: că cine ascultă și e capabil să se pătrundă de o operă de artă muzicală, prin trăirea ei, devine mai bun, se înalță deasupra lui și deasupra oamenilor de rând. In momente de trăire artistică, omul (oricât de jos ar fi coborât pe treapta socială), se simte altul, e incapabil să facă un rău cât de mic, fie el criminal de rând. Cine ascultând Simfonia IX-a de Beethoven ori Parsifal al lui Wagner nu s'a simțit înălțat sufletește? spune d-l prof. G. Antonescu. Dacă numai acesta ar fi singurul motiv pentru care am cere muzicii un loc egal printre celelalte materii de învățământ și încă ar fi destul de puternic. Dar contribuția muzicii la formarea omului e cu mult mai mare.

Forțele raționale nu ne ajută îndeajuns la pătrundera realității, pentru aceasta e nevoe și de forțele supra-raționale, iraționale, ce nu țin de intelect ci de simțire. Religia și arta se bazează pe acestea așa de mult. Atitudinea estetică în fața naturii provoacă creația. Marilor muzicieni, natura le-a fost puternic mijloc de inspirație. Creația nu e numai în momentul când aștemem valori estetice pe pânză, în literatură sau în muzică. Trăirea intensă a operei de artă muzicală am spus că ne dă puterea de a ne ridica deasupra preocupărilor zilnice, ne ajută să ne transformăm pe noi, să ne creem.

Dar crearea propire e scopul suprem al educației. Această operă creatoare: formarea personalității, e înlesnită în mare măsură de muzică.

„Cultura e suma produselor spirituale care înlesnesc omului adaptarea la mediul social" (S. Mehedinți: Coordonate Etnografice, Civilizație și Cultură).

Pentru ca cineva să poată fi numit om cult, nu e deajuns să aibă o suficientă pregătire în domeniul științelor, căci în acest domeniu, ori cât de mult s'ar realiza, totuși rămâne un ce pe care inteligența

(Continuare în pag. 6-a)

Sistemul educativ fascist și cartea școlilor

de OLGA CABA

Giuseppe Bottai, Ministrul Educației Naționale al Italiei, a redactat la ordinul Ducelui, principiile fundamentale ale educației fasciste. Aceste principii, sau mai bine zis declarații — 29 la număr — constitue cartea școlilor italienești de azi. Ele prevăd cu deamănuntul toate necesitățile și măsurile de luat pentru o cât mai sistematică încadrare a copilului în mașinăria statului fascist, pentru a fi și a deveni și pentru viitor un element pe care națiunea se poate baza în permanență. Din momentul când intră în școală, copilul devine cetățean, utilitatea căruia stă în raport cu vârsta și aptitudinile sale individuale de care școala italiană a ținut întotdeauna seama.

Planul elaborat de d. ministru Bottai în colaborare cu Marele Consiliu Fascist, se constitue din următoarele puncte, sau mai bine zis, declarații, denumire care desemnează necesitatea de a fi puse în aplicare:

1. Principiul muncii, care stă la baza tuturor celorlalte legi. Principiul muncii aplicat în școală ajută realizarea acelei solidarități, care trebue să lege toate stratele societății într'un stat fascist și dă îndrumarea necesară pentru selecție.

2. Stabilirea coincidenței vârstei școlare cu vârsta politică. Frecventarea școlii este un serviciu obligator pentru viitorul cetățean. I se eliberează un carnet individual pentru control și acest carnet, împreună cu carnetul de lucru, vor fi documentele cetățeanului fascist.

3. Finalitatea studiilor. Scopul educației este acela de a contribui la formarea integrală a individului sub aspectul moral, cultural, fizic, politic și războinic.

4. Se ocupă cu educația fizică. Urmărește să contribue la desvoltarea sănătoasă a copilului, ținând seama de necesitățile și capacitățile fiecărei vârste.

5. Declarația cincea desvoltă principiul fundamental al muncii. Acest principiu se pune în aplicare încă din școala primară și continuă să fie ținut în vedere în toate gradele de învățământ. Elevii fac serviciu cu schimbul în magazii, uzine, agricultură, marină, supraveghiați de învățătorii sau profesorii lor. (Acest principiu ar fi foarte bine să se aplice și la noi. Tipul elevului sedentar este depășit. Mișcarea artificială produsă în școlile noastre de nenorocita experiență a străjeriei, care a rămas literă moartă și trambulină de parvenire pentru toate mediocritățile, ne-a făcut să regretăm mult tot timpul pierdut și energia risipită într'o direcție, care numai celor ipocriți li s'a părut utilă. Dacă s'ar pune serios în aplicație principiul muncii în școlile noastre, am reușit să creem un tip de om versat în toate condițiile unei vieți reale un om care nu se sperie de o mașină, dar nici de un instrument de muzică, un om, care știe să repare electrica, să construiască un aparat de radio, o femeie, care e capabilă să-și croiască o rochie, însfârșit, un om eficace și independent, deoarece adevărata independență este aceea de a nu fi nevoit să recurgi în fiecare moment la serviciile altora. Și din punct de vedere economic, dacă vrei să apropii câtuși de puțin idealul autarchiei — și care popor nu vrea să ajungă la acest ideal — prima condiție, primul pas de făcut, este acela ca individul să realizeze maximum de autoeficiență).

6. Declarația șasea pune în aplicare principiul selecțiunii continue. Elevul, având ocazie de a se afirma pe toate terenurile, prin studiu ca și prin muncă și aptitudini fizice, este încontinuu observat și se ține tot timpul seamă de capacitățile lui. Pentru cei ce prezintă calități excepționale, statul a instituit burse speciale.

7. Anunță solidaritatea care trebue să existe între școala și familie cu scopul de a forma copilul pentru a deveni un individ util statului.

Acest principiu ar fi greu de aplicat la noi, mai ales la copiii cari vin dela sate să învețe la oraș. Nivelul moral al săteanului din multe regiuni este mai scăzut decât ca să se poată încredința părintelui sarcina de a contribui la educația copilului său. Educarea țăranului ar trebui să fie un punct important în munca de refacerea neamului.

8. Organizarea școlii fasciste este subiectul tratat în amănunte de paragraful al optulea al planului școlar.

Fiecare copil trebue să frecventeze școala dela vârsta de 4 (patru) ani. Timp de doi ani de zile, el va umbla la grădinița de copii. La vârsta de șase ani, va intra la școala primară. Cursul primar propriu zis, durează trei ani. După terminarea cursului primar, elevul va petrece doi ani în școala de muncă. Tot de cursul elementar, se ține școala de ucenici, un curs de trei ani, facultativ.

Invățământul secundar se împarte în două ramuri după vârsta elevilor: școala medie și școala superioară. Cursul școlii medii durează trei ani și este o pregătire pentru cursul superior, care durează cinci ani. Școala medie are trei ramuri diferite:

a) Școală pregătitoare pentru licee;

b) Școala profesională, și

c) Școala technică.

Școala superioară are și ea mai multe ramificații:

Liceul clasic (teoretic);

Liceul științific (pregătitor pentru facultatea de științe).

Școala normală.

Institutul technic comercial și

Școala de experți agronomi, experți industriali, geometricieni și de marină.

Toate aceste cursuri superioare durează cinci ani, în afară de Institutul de specializare pentru experți, care are cursuri de câte patru ani. Universitatea italiană are aceleași facultăți ca Universitatea noastră, dar în afară de acesta, ea înglobează și alte ramuri de studiu, care la noi formează ramuri speciale de învățământ superior. Astfel, academia comercială, școlile de politechnică și architectură și academia de agronomie se încadrează sub egidia Universității. Durata acestor cursuri este dela 4 la 6 ani.

Absolvenții pot să frecventeze școli de perfecționare după obținerea diplomei.

Absolvirea facultății de Litere și Filosofie nu îndreptățește la intrarea în învățământ. Există la Universități o facultate specială pedagogică sub denumirea de școală normală, care pregătește pe viitorii profesori secundari. Această facultate nu echivalează cu școala normală superioară din Franța și care a fost pe cale de a fi introdusă și la noi, deoarece nu cere absolvirea facultății de litere sau științe, și nu este independentă de Universitate.

Instituțiile de specializare pentru arte sunt foarte numeroase și unele din ele au cursuri de o durată foarte lungă, ca și de exemplu, Institutul de artă, cu cursuri de opt ani și Conservatorul de muzică, dela șase la zece ani.

9. Declarația a noua se ocupă cu vârsta obligatorie la care copiii trebue să frecventeze cursurile primare. Noi am indicat aceste date mai sus.

10. Programul de muncă pentru școala de ucenici nu este unul tipic, ci respectă condițiunile de economie locală. Profesorii sunt aleși prin concurs dintre învățătorii de curs elementar.

11. Școala medie, un curs de trei ani, prepară pentru liceu pe elevii dintre vârsta de 11 și 14 ani. In această școală, se insistă mai ales asupra limbei latine, considerată o disciplină mentală de primul ordin.

12. Școala profesională, frecventată de copii de aceeaș vârstă, ca și elevii școlii medii, prepară pentru munca din marile uzini.

13. Școala technică, un curs de trei ani, completează școala profesională și inițiază în munca specializată din micile și marile industrii, precum și din întreprinderile agricole.

14. Liceul clasic continuă înalta tradiție de umanism proprie școlilor italienești din toate timpurile. Se urmărește mai ales propunerea limbilor și literaturilor clasice și moderne. Liceul clasic trebue să desvolte spiritul critic al copilului și să-l familiarizeze cu munca practică.

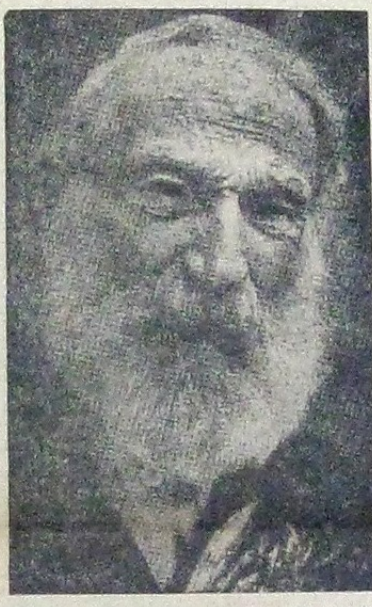
15. Liceul științific, tot un curs de 5 ani, tinde să desvolte aptitudinile științifice ale elevilor și prepară pentru studii științifice superioare.

(Continuare în numărul de mâine)

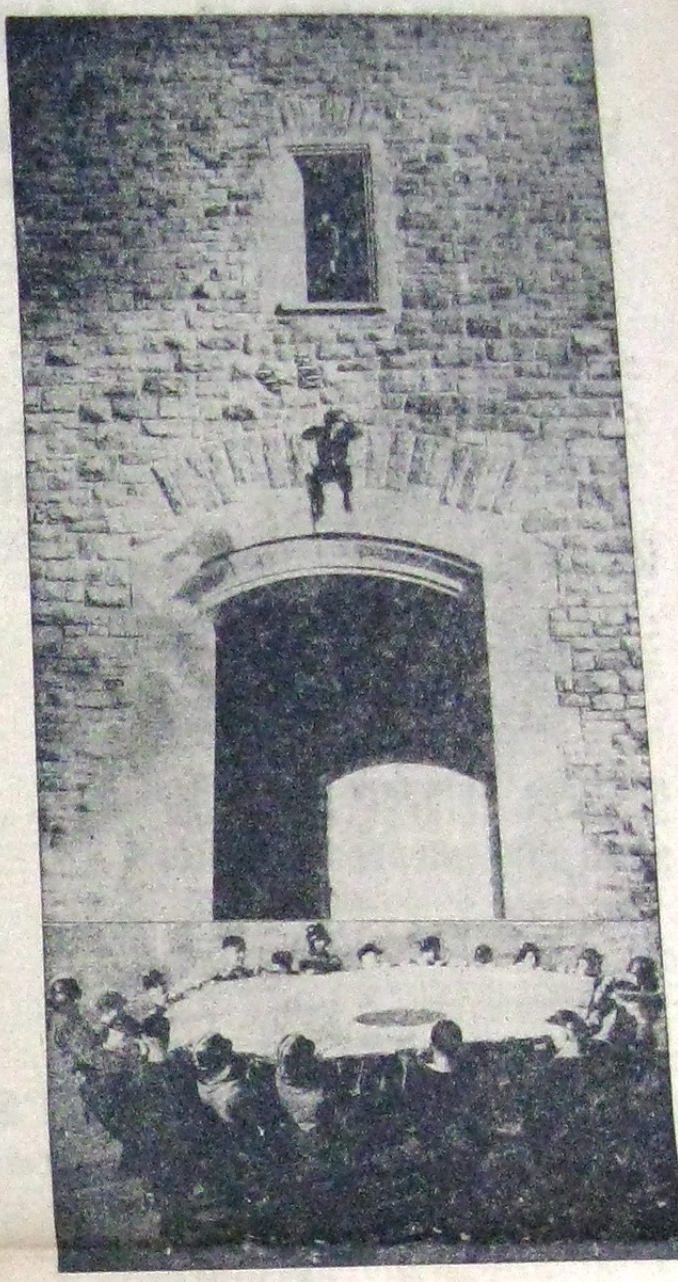

AXA

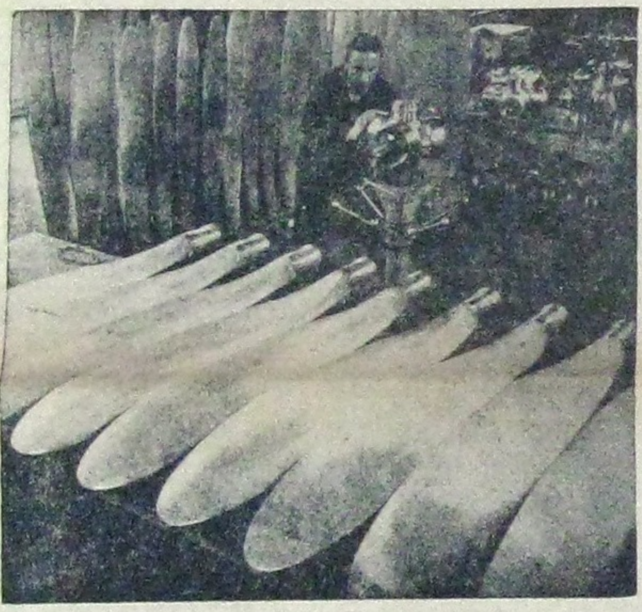
Numai 85 de inşi din întreaga Germanie poartă „Crucea de Fer", cea mai înaltă decoraţie. Aceştia sunt luptători pe front, sau lucrători în fabricile de armament. Fuehrerul a ţinut să-i reunească şi să-i felicite pentru faptele de curaj şi spiritul lor de abnegaţie. In fotografia de mai sus îl vedem întreţinându-se prieteneşte cu unul dintre zburătorii cu activitate bogată.

Alois Gabriel, aşa se numeşte cel mai bătrân ghid din Elveţia. Este în vârstă de 100 ani, locueşte într'o casă mai bătrână ca el ... numai cu două luni şi nu s'ar despărţi de munţii care l-au făcut aşa de sănătos pentru nimic în lume.

La prima înfăţişare s'ar putea crede că e vorba de acţiunea de salvare a vreunui cetăţean surprins de incendiu la etaj. Lucrurile stau însă cu totul altcum. Este vorba de un sport, care cere din partea celui ce-l practică, atât curaj cât şi precizie. De pe fereastra unui imobil de câteva zeci de metri înălţime, cel care sare în pânza susţinută de cei de jos trebue să cadă în punctul negru dela mijloc, după care coboară în cea mai mare iuţeală pe pământ. Cine reuşeşte să facă toată această operaţie mai repede acela a câştigat jocul.

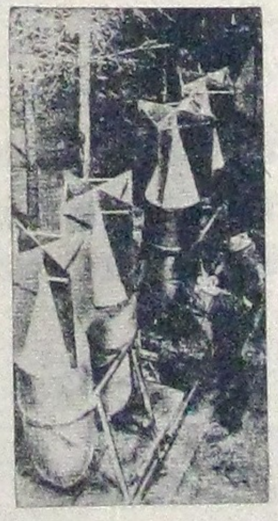

Celace se vede în fotografia aceasta nu sunt nici sticle, nici pungi ci elicele avioanelor Junkers aduse pe masa expertului pentru o ultimă analiză.

Prietenia germano-japoneză

Cu prilejul sărbătoririi a 2600 ani dela înfiinţarea Imperiului japonez, o delegaţie a tinerilor germani a luat parte la festivităţile cari au avut loc la Tokio. După manifestaţia din Piaţa Palatului, tinerii germani, întovărăşiţi de prietenii lor japonezi se îndreaptă spre un stadion sportiv.

Din fabrică, fiecare torpilă aeriană poartă un semn distinctiv. Inainte de a fi urcate pe avion se înregistrează acest semn într'un carnet al şefului depozitului de muniţiuni.

„Ţăranca" din expoziţia d-nei Lucreţia Mihail Silion deschisă în sala Subsecretariatului Presei şi Propagandei.

Ei au cunoscut lipsurile crunte prea devreme...

Părăsiţi, goi şi flămânzi se întorc în patrie ultimii copii spanioli, trimişi în Franţa de către teroriştii roşii. Acolo vor găsi îngrijirea cu adevărat părintească de care au fost lipsiţi atâta vreme.

Economie - Finanțe - Agricultură - Muncă

Plafonul salariilor

Comentând „plafonul salariilor", o gazetă săptămânală exemplifică — în editorialul său — cazul medicului francez care a salvat dela întunericul veșnic pe un tânăr aviator.

Gazeta se întreabă: nu merita acest doctor eminent, două sau chiar trei milioane lei, ca răsplată a muncii sale?

Tema pe care gazeta o pune în adâncitul articol este de natură să caracterizeze aprecierea muncii în raport cu valoarea ei reală.

Chestiunea vine la timp să răsfrângă, în lumina adevărului, situația salariaților în general și a așa zisului „plafon al salariilor".

Guvernul n'a fixat un plafon; s'a hotărât însă ca funcționarul legionar să nu depășească—în salariu —suma de 20.000 (douăzeci mii) lei, lunar.

S'a socotit adică această sumă ca maximum de câștig?

Nu! Oricine poate câștiga, prin iscusința și prin meritele sale, nu douăzeci de mii, ci o sută de mii lei!

Să luăm ca exemplu, salariile muncitorești.

Ele au fost fixate la multe categorii de muncitori, d. ministru Iasinschi anunțând, într'o recentă cuvântare, că salarizarea nu s'a terminat.

Statul a dat putința muncitorului de a se ridica la un nivel mai omenesc; muncitorul găsește un loc mai bun, primește un salariu mai mare și are posibilitatea să se ridice mereu.

Dar numai prin muncă. Statul nu are decât grija celor cari se trudesc; el nu încurajează lenea.

Un muncitor nu poate spune: „am destul, — ce trebue să mai muncesc de vreme ce guvernul nu mă lasă?!"

Nici o lege nu-i tolerează însă în inactivitate, căci legea muncii, în regim totalitar, este munca! Datoria fiecărui muncitor este deci să muncească, să se releve, să-și aducă mulțumire sieși, câștigând mai mult, și mulțumind pe patron, care — datorită sârguinței salariatului său — va avea un lucru mai frumos și va găsi cu el un excelent debușeu.

Prin urmare: nu satisfacția unui plafon, impus ca o necesitate absolută, căci atunci când e vorba de aptitudini, de râvnă, plafonul se poate prăbuși, — ci o justă apreciere a valorii determinată de străduința individului.

Aceasta este intenția guvernului; nimeni să nu cadă în păcatul de a o răstălmăci.

Douăzeci de mii lei este leafa pe care legionarul n'o poate depăși înțelegând să-și ajute frații ce se zbat în nevoi, adică vărsând restul ce eventual ar întrece suma, la casieria Mișcării Legionare.

Problema nu se pune pentru toți și nu e cazul, firește, să exemplificăm întâmplarea medicului francez care a salvat dela orbire acel erou al văzduhului.

In definitiv nu e nimeni obligat să-și deschidă sufletul și punga în fața grijilor ce încovoae spinarea atâtor desmoșteniți ai soartei.

Dar ne lasă oare inima să stăm nepăsători la atâtea dureri?

Și ce înseamnă sacrificiul nostru infim pe lângă imensele sacrificii pe care le-a dat, întru înălțarea neamului, Mișcarea Legionară?!

Radu Man

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Achitarea tuturor furniturilor pentru înzestrarea armatei

— Comunicatul ministerului de finanțe —

Ministerul finanțelor aduce la cunoștința furnizorilor înzestrării armatei că a luat toate măsurile ca drepturile ce li se cuvin pentru furnituri sau lucrări efectuate, să le fie achitate imediat, după îndeplinirea formalităților azi în vigoare.

Orice întârziere nejustificată ce s'ar produce în lichidarea și plata acestor drepturi sau la scontarea Bonurilor de Tezaur remise în plată se va aduce direct la cunoștința d-lui ministru al finanțelor sau d-lui subsecretar de Stat al acelui departament.

Se atrage în mod deosebit atențiunea celor interesați că — față de dispozițiunile date serviciilor ce se ocupă cu efectuarea acestor operațiuni — este cu desăvârșire interzis să facă intervențiuni prin persoane streine pentru încasarea sumelor ce le sunt datorate de Stat, cunoscând că toți cei ce vor contraveni acestor dispozițiuni vor fi deîndată deferiți justiției.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Avantagiile noilor prețuri la pieile brute și tăbăcite

Două decizii date de ministerul coordonării au fixat noui prețuri atât la pieile brute cât și la cele tăbăcite.

Prețul pieilor de bovine (boi, vaci, mânzați, bivoli și malaci) a fost urcat cu 10 lei la kg. Această măsură era necesară spre a se veni în sprijinul gospodăriilor rurale valorificându-se astfel mai bine produsele muncii sătești.

Măsura este salutară pentru economia rurală — care este permanent urmărită și susținută de Guvern — și se vine și în avantajul consumatorilor. Intr'adevăr, plătindu-se producătorului un preț real și renumerator pentru piei, se va ajunge la o stabilizare a prețului vitelor, ceeace dacă nu va aduce poate o ieftenire a cărnii, va contribui în tot cazul la menținerea actualelor prețuri la carnea de vite mari.

A doua decizie a ministerului coordonării stabilește noile prețuri la pieile tăbăcite care sunt de uzuală necesitate pentru toată lumea, adică: **talpa de diferite sorturi, boxul și tovalele.** Prin această decizie se organizează și controlează pe întreaga țară atât distribuția cât și desfacerea.

In ce privește prețurile, se știe că prețurile fixate mai de mult la aceste articole semi-fabricate, nu mai corespundeau cu conjunctura economică de azi. Din această pricină se ajunsese la o speculă care întrecea orice limită îngăduită, fabricanții profitând spre a-și vinde marfa pe sub mână cu prețuri oneroase.

Vom da un singur caz concludent. Astăzi talpa de bivol se vinde cu prețul de 459 lei kg. Prin noua decizie prețul acestui articol atât de necesar tuturor claselor sociale din țară, se fixează la 250 lei kg., ceeace reprezintă o reducere de aproape 100%. Și proporția reducerii realizată este cam aceeași și la box și la tovale.

O eludare a dispozițiilor legale — mai ales că noile prețuri au fost fixate ținându-se seama de condițiile reale ale pieții — este făcută imposibilă printr'o serie de inovații, care dă organelor statului posibilitatea unei juste distribuții pe țară și mijloacele unui permanent și eficace control.

Măsurile luate organizează controlul întregei desfaceri și sunt următoarele:

Atât industriașii cât și comercianții sunt obligați ca în termen de cinci zile dela publicarea prezentei deciziuni — adică începând de eri — să declare ministerului coordonării cantitățile deținute, repartizate pe categorii. Intr'un răstimp foarte scurt se va ști deci ce cantități de piei tăbăcite avem în țară.

Pe baza acestor date, se va proceda apoi la distribuirea pieilor după necesități printr'un birou de distribuție a pielăriei, care va începe să funcționeze dela 1 Ianuarie 1941.

Atât fabricanții cât și comercianții de pielărie sunt obligați — dela apariția prezentei decizii — să ție la curent registrul în care vor trece numele și adresa cumpărătorilor și cantitățile vândute, astfel încât se va ține, grație acestui sistem, în permanență o evidență la zi a întregului stock existent, fabricanții și negustorii fiind obligați să aibă în depozit marfa care nu este vândută.

Vânzarea pe sub mână, la prețuri de spoliație, nu va mai fi deci posibilă.

Credem că măsurile luate de ministerul coordonării vor da în curând rezultate satisfăcătoare, deoarece eftinindu-se materia primă se va ajunge și la o simțitoare eftenire a articolelor de încălțăminte, peste tot cuprinsul țării, deoarece se va face de biroul de distribuție o repartiție potrivit nevoilor locale a stocurilor existente.

Aceste stocuri deși destul de reduse vor fi însă suficiente pentru acoperirea nevoilor consumului intern, deoarece distribuția lor pe țară se va face sub controlul prefecților iar desfacerea la comercianți va fi sever controlată.

Este o măsură binevenită care se adaogă celorlalte măsuri luate de ministerul coordonării în scopul de a se ajunge treptat la o ieftenire a tuturor articolelor de mare consum.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Speze de strămutare, pentru personalul evacuat din teritoriile cedate

In urma cedărilor din teritoriul românesc, o parte din personalul c. f. r. a fost îndrumat la noul post ce i s'a încredințat, iar altă parte, din lipsă de posturi vacante, a fost îndrumat la alte posturi.

Personalul care după ce a fost evacuat și a stat provizoriu la unități este repartizat la noul post, în locuri vacante, are drept să primească spese de strămutare, egale cu salariul pe una lună, fără chirie, aceasta a doua mutare fiind considerată în interesul serviciului.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Cererile de import se primesc până la 15 Ianuarie 1941

Ministerul economiei naționale, Direcțiunea Reglementării Importului, aduce la cunoștința importatorilor că cererile de import în cotă pe tr. I. 1941, se primesc dela 15 Dec. 1940 până la 15 Ian. 1941 inclusiv.

Toate cererile de import se vor înainta prin poștă sau se vor depune la Registratura acestei Direcțiuni, numai de împuterniciții firmelor respective prin procuri speciale semnate de cei în drept.

Cererile de import vor fi întocmite pe formularele tip ce se găsesc de vânzare la Registratura acestei Direcțiuni și la Camerile de Comerț din țară.

Cererile de import vor fi semnate de persoana sau persoanele care angajează valabil firma respectivă, conform chestionarelor depuse.

Cererile se vor complecta conform specificațiunilor din formularul tip, observându-se ca, la rubrica: „No. art. vamal și denumirea mărfii", să se indice art. vamal sau grupa de articole, astfel cum au fost publicate la timp în Monitorul Oficial No. 235-5 Oct. 1940 (Decret Lege No. 3368). [illegible]

In cerere se va specifica numărul vechi din registrul importatorilor.

Importurile cerute în cotă, din mai multe țări, se vor face pe formulare separate pentru fiecare țară.

Toate cererile de import vor fi scrise la mașină, fără ștersături, răsături sau adăogiri.

Toate cererile pentru importul de materii prime, necesare industriilor pe tr. I. 1941, se vor introduce în acelaș timp.

Cererile de import care nu vor îndeplini condițiunile de mai sus, sau nu vor fi introduse în termenul fixat mai sus, nu vor fi luate în considerație.

Cererile de import pentru mașini, piese de schimb și instalațiuni necesare industriilor, precum și cele pentru societățile petrolifere, autorități de stat și uz personal, se vor înregistra și în afară de datele de mai sus.

Facturile trebuesc neapărat să prevadă: specificarea mărfii, greutatea cum și orice detalii necesare identificării și valoarea în monetă străină, prețul mărfii solicitate la import.

Pe verso cererii formular tip se va specifica cât mai complect utilizarea [illegible]

Cererile privind importul pe tr. I. 1941, se vor primi la înregistrare în orice zi de lucru între orele 8—12.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Bursa de valori

Tendința zilei

Ședința de azi a Bursei de valori s'a caracterizat prin interesul crescând pe care l-a manifestat clientela bursieră pentru sectorul valorilor de stat. Numărul însemnat de cereri a provocat o nouă urcare, în acest sector, [illegible] la nivelul cursurilor. Sporurile înregistrate de unele din aceste valori este destul de important, mai ales dacă se ține seamă d faptul că tendința de urcare s'a menținut în toate ședințele din cursul acestei săptămâni. **Renta împroprietăririi crește la 52, Imprumutul Refacerii la 53¾, Inzestrarea titluri mari la 66½, titluri mici la 69. Scrisurile urbane se mențin la vechile cursuri.**

Piața acțiunilor au fost, însă, aproape cu totul lipsită de animație. Tranzacții foarte puține, majoritatea sectoarelor fiind aproape cu totul neglijate. Excepție fac valorile bancare cari au fost mai cerute de cât în ședința de eri, însă cursurile sunt în scădere. La petrolifere nu închee de-[illegible] Astra Română la 776-780, iar Concordia a fost cerută la 370. [illegible] Reșița la 415—420 și S. R. D. la 1080—1070.

ÎNCHEERI OFICIALE

RENTE

Imprumutul Refacerii 52½, 53¼; Impropietărirea 51¾, 52; Stabilizarea 43½; Consolidarea 31 1/8, 31¼, titluri mici 29½; Renta perpetuă 1922 49½; Inzestrare titluri mari 66½; Inzestrare titluri mici 69; Bonuri de impozite 40; Scrisuri Urbane București cu 10% 57 3/8; Scrisuri Urbane București cu 5% noui 57¼, 57½; Scrisuri Urbane București cu 5% vechi 34½.

ACȚIUNI

Banca Națională 5350; Banca Românească 560; Creditul Industrial 505, 500; Banca de Credit 290; Astra Română 779, 780; Reșița 415, 420; Clădirea Românească 480; S. R. D. 1080, 1070.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Numeroși comercianți contravenienți la legea pentru înfrângerea speculei ilicite

Ministerul economiei naționale face cunoscut că în cursul lunei Noemvrie 1940 s'a dresat de către organele sale de control un număr de 26 procese verbale de contravenție la legea pentru înfrânarea și reprimarea speculei ilicite.

S'au dresat procese verbale următorilor:

Coloniale: St. Ivan, str. Vasile Lascăr 40; Apostol Oltean, Șos. Iancului 151; Dumitru Abramov, str. Dudești Pulberărie 183; Anton Papazian, str. Lânăriei 63; I. Niculescu-Serdaru, Calea Moșilor 145; Dobre Dumitrescu, Șos. Mihai Bravu 240; Vasile Nuțu, str. Aurel Vlaicu 108; Gheorghe Mița, str. Șerban Vodă 67; Fotie Apostol, Calea Dorobanți 164; Soare Dănescu, Șos. Pantelimon 125; Nicolae Rizescu, Prelungirea 13 Septembrie 92; Fab. Regina Maria, Calea 13 Septembrie 194—198; Pascu Constantin, str. Bateriei 17, Haig Sismeian, Piața Dimeneilor comp. 3—6; Lazăr Babeianu, str. Uranus 85 bis; Const. D. Vasilescu, Șos. Ciurel 54; Jean Candel, str. Berzei 2; Petre Angelescu, Șos. Giulești 99; Costopol Dumitru, str. Octav. Cocorăscu 49; Grigore Vasilescu, str. Petru Maior 73; Ion Stoica, str. Luncii nr. 1.

Depozite de lemne: Nicolae Ionescu, str. Bucureștii Noi 117; Gh. Petrescu, Calea Văcărești 271.

Măcelării: Udrescu Nicolae, str. Șerban Vodă, 180.

Zarzavaturi: Vasile Ionescu, str. Vasile Lascăr 57; Dumitru Tolbaru, str. Vasile Lascăr 154.

Ministerul economiei naționale constată că în urma legilor drastice apărute în ultimul timp pentru combaterea speculei, comercianții s'au văzut constrânși să respecte tot mai mult legile în vigoare și să se conforme dispozițiilor lor.

Numărul relativ redus de procese verbale încheiate în luna trecută arată că specula se practică mai puțin; fără însă ca aceasta să fi dispărut. Ministerul economiei naționale atrage atențiunea comercianților să intre complect și cât mai repede în legalitate.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Noile prețuri maximale pentru comerțul de carne

Cu începere dela 11 Decemvrie a. c., s'au stabilit următoarele prețuri maximale pentru comerțul cu ridicata și cu amănuntul la carne și grăsime animală:

	Cu ridicata	Cu amănuntul
Porci șuncari din Regat	lei 70 kg	—
Porci șuncari din Banat	„ 74 „	—
Porci jupuiți fără slănină	„ 72 „	78 kg
Slănină	„ 84 „	90 „
Osânză	„ 86 „	92 „
Untură topită	„ 86 „	92 „
Garfuri	„ 80 „	86 „
II		
Carne de vacă calitatea I-a	„ 52 „	58 „
Carne de vacă calitatea II-a	„ 42 „	48 „
Mânzat calitatea I-a	„ 52 „	58 „
Mânzat calitatea II-a	„ 42 „	48 „
SPECIALITĂȚI		
Mușchi de vacă	—	80 „
Antricoate și vrăbioare cal. I	—	64 „
Antricoate și vrăbioare cal. II	—	60 „
III		
Carne de berbec	„ 36 „	42 „
Carne de berbec antricot și pulpe	—	50 „

Vânzătorii detailiști sunt obligați a afișa pe fiecare fel de marfă și în mod vizibil aceste prețuri scrise cu cifre și litere mari și negre pe etichete de mărime 6½ cm. pe un suport de 5 cm.

Comercianții angrosiști care au firme și pentru comerțul cu amănuntul, sunt obligați a satisface în primul rând comerțul cu ridicata la negustorii detailiști, fiindu-le interzis a refuza vânzarea cu ridicata pe motivul că exercită acest comerț și cu amănuntul.

Ordonanța în care sunt prevăzute prețurile de mai sus este valabilă până la 20 Decemvrie.

Noul acord economic germano-român este de o valoare epocală

România Nouă a realizat pentru înzestrarea și desvoltarea economiei naționale, ceiace România Veche n'a putut obține timp de 20 de ani

— Importantele declarații făcute de ministrul economiei naționale —

D. Mircea Cancicov, ministrul economiei naționale, a făcut aseară reprezentanților presei interesante declarații cu privire la planul decenal.

Vorbind despre împrejurările în care s'a elaborat și fixat cadrul juridic-economic-politic al noului acord germano-român, care este de o valoare epocală, d. ministru al economiei naționale a spus următoarele:

După evenimentele sguduitoare pentru conștiința națională, care au început la finele lunei Iunie și au culminat la începutul lunei Septembrie 1940, s'ar fi putut crede că adaptarea vieții noastre sociale și economice la noua stare de fapt va fi grea și de lungă durată. Cu granițele sfâșiate, cu echilibrul sufletesc rupt, cu aparatul producției, circulației și repartiției bunurilor deranjat, cu forța contributivă redusă, cu sarcinile nu numai menținute dar chiar sporite, problemele ce se puneau pentru bunul regim al revoluției naționale erau din cele mai grele ce s'au pus vreodată pentru un Conducător de Stat și un regim politic.

Și totuș, pentru a mă limita numai la discuția laturei economice a problemei, iată România Nouă, deși mutilată și redusă în posibilitățile sale materiale momentane, încheie, pe plan internațional, un act juridic și politic de colaborare economică și financiară, în condiții pe care niciodată nu le-a obținut România Veche.

Principii esențiale ale planului de zece ani

In continuare d. Mircea Cancicov amintește textul acordului, după care evidențiază următoarele principii esențiale:

Reținem, dar, rezumativ, următoarele principii esențiale:

1. România își întocmește, așa cum interesele sale cer, planul decenal al refacerii economice în domeniul desvoltării și inobilării producției agricole; a îndiguirilor, asanărilor și irigațiilor; a căilor de comunicație, șosele, căi ferate, conducte; potrivit debușeelor firești ale economiei românești; a electrificării, aducerii gazelor combustibile, pentru nevoile menajere și industriale a creerii depozitelor frigorifere, etc.

2. Pentru desvoltarea metodică a industriei românești în cadrul planului de 10 ani, Germania va pune la dispoziție sprijinul ei technic și financiar.

3. Colaborarea capitalului german cu cel român, în domeniul economiei private, în industrie și în sistemul bancar se va face în baza și cadrul unei înțelegeri dela Stat la Stat.

4. Cele două guverne se angajează că, în stabilitatea raporturilor de politică comercială, piața germană să fie un debușeu sigur pentru produsele românești, cu prețuri potrivite și independente de crizele economice.

5. Germania, pentru executarea planului de 10 ani, pune la dispoziție — pe termen lung și cu procente mici în condiții speciale, — „credite necesare", considerabile", adică atât cât vor fi necesare după amploarea planului românesc.

Este bine să se știe că acest acord a fost încheiat având-se în vedere următoarele puncte principiale, care arată atmosfera de perfectă reciprocitate în încrederea sincerității cuvântului dat, de Statul Național Legionar:

a) Nu se înstrăinează nici fondul nici exploatarea bunurilor țării, nici veniturile speciale (ca de pildă altă dată chibriturile, telefoanele, C. A. M.);

b) Nu se face control străin (ca de pildă altădată cu ocazia împrumutului stabilizării);

c) Plafonul creditelor prin împrumut nu sunt impuse ci fixate de noi după necesitățile ce le vom stabili prin planul de 10 ani;

d) Regimul colaborării capitalului străin, în domeniul economiei private, va fi stabilit în cadrul legal al unei înțelegeri dela Stat la Stat.

CONDIȚII FAVORABILE PENTRU CONSUMATORUL ROMAN

Trebue să recunosc — a spus d-sa — că, teoretic dar cu rea credință s'ar putea aduce acestui cadru legal al împrumutului o critică îndreptată în genere împotriva împrumuturilor realizate în natură prin obiecte și diverse materiale ce se cumpără pe piața țării care a acordat împrumutul.

Se poate spune că avantajele împrumutului ar putea fi anihilate prin prețurile mari necontrolate cu care s'ar factura mărfurile cumpărate. Desigur, în principiu, aceasta a fost și este posibil, sub regimul economiei liberale, a prețurilor variabile sub influența legei cererei și ofertei, sau a unor factori conjuncturali.

In cazul împrumutului de față, însă, nu trebue să se uite că realizarea se face pe piața germană, adică a acelei țări în care a reușit, spre uimirea lumei întregi, concepția integrală a economiei dirijate, bazată pe stabilitatea celor trei factori substanțiali: moneda-salarii-prețuri. Noțiunea preț, în economia germană, nu este abstractă, relativă și variabilă ci reală, concretă și stabilă.

Mai mult decât atât, în cazul împrumutului de față, realizabil în natură, nu numai că prețurile sunt stabile și controlabile, dar, în mod excepțional s'a acordat prețurile antebelice, în condiții de termen de plată și dobândă excepțională. De aceea conducerea Reichului German a ținut să se știe că s'a convenit ca: „consumatorul român să beneficieze în întregime de dobânda excepțională germană precum și de celelalte condiții favorabile în care se fac livrările germane", ca un act ce pornește dela poporul german spre poporul român.

REGLEMENTAREA CURSUL R. M. K.

In afară de acest acord de importanță epocală, s'a încheiat încă o convenție specială pentru reglementarea cursului RMK față de leu ca o consecință firească a RMK. în spațiul european, atât occidental cât și sud-estic.

Trăsătura de unire între aceste părți ale continentului pentru integrarea schimburilor și plăților o face, în cadrul unui plan precis și de o concepție technică superioară Casa Centrală de Compensații (Clearing-ul) Centrală dela Berlin.

Ca România să nu rămână izolată și să poată fixa poziția sa în acest vast sistem, s'a convenit o stabilire a cursului RMK. cu începere dela 1 Aprilie 1941 dela 50 la 60 lei=1 RMK.

S'a hotărât printr'o clauză specială că, de data aceasta discuțiile duse de ani de zile între Germania și România asupra reglementării raportului de curs dintre marcă și leu au luat sfârșit și că chestiunea cursului mărcii nu va mai fi reluată decât în cazul unei reglementări generale a disagioului mărcii în Sud-Estul Europei (Ungaria, România, Jugoslavia, Grecia și Bulgaria), sau al unei reforme monetare într'una din cele două țări contractante.

S'a întrebuințat aceasta pentru Sud-Estul Europei, căci pentru restul spațiului European, marca este cel puțin cotată la paritate.

Odată cu avantajul de a fi intrat incontestabil în sistemul spațiului european, s'a luat măsuri de evitarea pagubelor ce ar fi putut rezulta din ridicarea cursului mărcii:

a) Pentru ca Statul Român să nu plătească mai mulți lei în urma majorării cursului, la efectuarea de plăți pentru materiale deja comandate, s'a convenit următoarele:

— Exportul de petrol va fi decontat pentru produsele petrolifere și după intrarea în vigoare a majorării cursului tot la 50 *lei = 1 RMK.*

— Germania a consimțit nu numai să nu scadă prețul petrolului în RMK., în proporția majorării cursului, adică cu 20 la sută, ci a mai convenit și la o majorare de preț de 5 la sută, ceeace echivalează cu o majorare de 25 la sută în lei.

Exportatorul de petrol va primi deci aceiaș sumă de lei pentru una tonă de petrol ca și până acum, majorată cu 5 la sută. Restul de 20 la sută din totalul exportului de petrol va servi pentru acoperirea tuturor dife[rențe]lor la plățile statului de efectuat pe baza contractelor încheiate până la 1 Aprilie 1941, ce vor rezulta din majorarea cursului.

Din sumele de RMK. decontate petrolistului cu 50 lei = 1 RMK., Statul Român va avea posibilitatea de a face orice fel de plăți prin clearing-ul româno-german la vechiul curs.

b) Pentru ca Banca Națională a României să nu suporte nici o pagubă prin faptul scăderii primei valutare cu 20 la sută, s'a convenit că B. N. R. are dreptul să vândă la vechiul curs stocul său de devize libere existent la 1 Aprilie 1941.

Un alt avantaj pentru economia românească constă în faptul că Germania a consimțit să suporte la diferența de curs de 4,5 milioane RMK., plătită de Guvernul German cu ocazia unui virament de RMK. de 50 lei = 1 RMK., la un cont pentru plăți de Stat în favoarea României la cursul de 40,50 lei = 1 RMK.

S'a convenit de asemenea ca B. N. R. să nu suporte nici o pierdere ce ar rezulta prin faptul cumpărării de mărci la cursul nou de 60 lei = 1 RMK, pentru a acoperi datorii rezultate din avansul de circa 50 milioane RMK. făcut de Banca Reichului Băncii Naționale a României, pentru plăți urgente ale importului românesc din Germania.

Asemeni s'au luat măsuri pentru ameliorarea consecințelor majorării cursului asupra economiei private prin:

1. Majorarea prețului produselor petrolifere exportate în Germania de 25 la sută (în lei);

2. Scăderea prețurilor la produse de bază importate din Germania, care servesc producției industriale românești (cocs, semifabricate de fier, șine de cale ferată, tuburi, table, etc).

Trebue să subliniez că urcarea contigentelor cu sporuri apreciabile angajă activitatea și producția industriei noastre, iar reducerile de preț acordate fac ca aceste materii prime să revină mai ieftin cu toată urcarea cursului mărcii.

3. Asigurarea unei baze sigure de calcul pentru economia românească, problema cursului mărcii fiind definitiv rezolvată. Până în prezent, acceptându-se mereu majorarea cursului mărcii, comercianții adăogau la costul real al mărfurilor importate din Germania o cotă exagerată care determina o urcare nejustificată a prețurilor.

Mai amintim că începând cu 1 Aprilie 1941, plățile dintre România și țările ocupate de Germania (Olanda, Belgia, Norvegia și Guvernământul General), se vor face prin clearing-ul româno-german și în baza acordului de clearing încheiat de Germania cu țările respective.

CUM S'A AJUNS LA COLABORAREA ECONOMICA GERMANO-ROMANO

Se poate pune însă o întrebare:

Cum se face că România Nouă, mutilată și redusă în posibilitățile sale materiale momentane, obține un tratament și avantagii pe care nu le-a putut obține, timp de 20 de ani, România veche, pentru înzestrarea și desvoltarea economiei naționale?

Examinarea obiectivă a împrejurărilor lasă să se desprindă un singur răspuns.

Viziunea clară a viitorului ca și experiența trecutului trebue să indice conducătorilor de State calea de urmat pentru popoarele a căror îmbinare de interese în politica economică a continentului a avut și are aspectul unei colaborări organice predestinate.

D. General Ion Antonescu, Conducătorul *Statului Român, are meritul* **de a fi exprimat pe linii mari și clare, atât la Roma cât și la Berlin, înainte ca și în timpul vizitelor sale oficiale din cursul lunei Noemvrie, nu numai bazele sistemului conceput de Corneliu Codreanu, pentru a angaja politica externă a României, dar în acelaș timp a expus cu convingere și sinceritate punctele cardinale ale vastului său plan de reconstrucție a Statului pe baza colaborării de capital și tehnică în condițiile principiale enumerate deja mai sus.**

Când d. General Antonescu, mi-a făcut onoarea să-mi solicite colaborarea în guvern pentru executarea planului său economic-financiar și când d. Horia Sima mi-a arătat încredere și m'a asigurat de tot sprijinul său, nu am ezitat să accept invitația, cu acel simț al datoriei care trebue să stăpânească azi pe orice român.

D. General Antonescu a ordonat să-l însoțesc în vizita sa oficială la Berlin și când mi-a expus iarăși concepția planului său economic, am admirat amploarea gândirei sale și căutam să-mi ascund îndoelile ce aveam asupra integralei realizări a acestui vast plan.

Rezultatul vizitei, al contactului direct și al discuțiunilor angajate personal de d. General Antonescu cu Fuehrerul, a creiat la Berlin un climat și a lăsat o amintire care a făcut ca sarcina lăsată asupra noastră și a colaboratorilor noștri din delegația română să fie din cele mai ușoare și planul să fie realizat integral.

★

Vreau să profit de această ocazie pentru a exprima sentimente de gratitudine șefului delegației germane, d. ministru Clodius, care a fost interpretul fidel al gândurilor atât de binevoitoare și atente ale conducerii Reichului, atât față de țară și poporul nostru cât și față de noua conducere a Statului Român.

Vreau să mulțumesc tuturor colaboratorilor săi technici, tot așa cum trebue să aduc publice mulțumiri șefului delegației române, d. ministru Dimitriuc, ca și meritoșilor săi colaboratori, pentru munca și priceperea deosebită, cu care desinvoltură, care au contribuit la crearea și menținerea în timpul unor discuțiuni lungi și technice complicate, a unei atmosfere de cordialitate și stimă reciprocă.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Efectuarea plăților în Protectoratul Boemiei și Moraviei

Ministerul economiei naționale aduce la cunoștința celor interesați că în baza acordurilor încheiate cu Germania plățile în Protectoratul Boemiei și Moraviei, rezultând din contractele încheiate în Koroane-Protectorat după data de 4 Decembrie 1940, se vor efectua până la 31 Ianuarie 1941 prin clearingul cu Protectoratul, iar după această dată prin clearingul româno-german. Convertirea Koroanelor-Protectorat în R. M. K. se va face la cursul stabilit de 10 k. = 1 R. M.

Prețurile rezultând din contracte încheiate în Koroane-Protectorat înainte de data de 4 Decembrie 1940 se vor efectua până la 31 Ianuarie 1941 prin clearingul cu Protectoratul, iar după această dată prin clearingul româno-german, convertirea Koroanei în R. M urmând să se facă pe baza cursului de 100 = 9,54 R. M.

MISCAREA LEGIONARA

Căpitănia Codrului

de POMPILIU PRECA

Pădurea Dobrina, Martie 1918. De aici porneşte iureşul năvalnic deslănţuit de Căpitan, iureş care a dat tineretului acestui neam, semnalul de luptă împotriva duşmanilor şi a trădătorilor de ţară.

Adunarea din pădurea Dobrina şi legământul făcut în faţa lui Dumnezeu sunt fapte care depăşesc naivitatea, în aparenţă, a unui simplu joc copilăresc.

Voiu încerca să desprind din aceste fapte, înrudirea lor cu istoria poporului moldovenesc.

Ce este pădurea Dobrina? „Un colţ al acelui vestit codru al Tigheciului, pe cărările căruia, în decursul istoriei Moldovei, mulţi duşmani îşi găsiră moartea" — spune Căpitanul.

Dar să vedem ce spune şi istoria. Despre codrul Tigheciului sau Chigheciului pomeneşte şi Miron Costin, zicând că este: „o pădure nu aşa înaltă în copaci, ca pui ni copaci sunt, cum este deasă şi râpoasă, şi spini mai mulţi decât alte lemne sunt în pădurea acea, şi de acolo Chighecenii s'au apărat de nu le-au putut strica nimică".

Acest codru — adaugă Cantemir: „este pentru Moldoveni apărarea cea mai tare contra Tătarilor, cari de multe ori l-au atacat, dar nici odată nu l-au luat".

Domnii Moldovei şi-au dat seama de importanţa strategică a codrului Tigheciului. Pentru aceasta Petru Rareş, la 15 Martie 1527, milui printr'un act de donaţie dat în Huşi, pe „adevăratul sa slugă Veveli" ca să aşeze în acel loc un sat, ca să fie dela noi uric, cu tot venitul lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor lui, şi strănepoţilor lui, şi răstrănepoţilor lui, şi tot neamul lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci".

Locuitorii Tigheciului, deosebiţi de ceilalţi Moldoveni, alcătuiau o categorie privilegiată „ca supuşi nemijlociţi ai Domnului", bucurându-se de o autonomie similară cu a plăeşilor din ţinutul Câmpulung Moldovenesc şi din munţii Vrancei, regiuni, pe care Cantemir le numea republici. In istorie, poporanii din Tigheciu sunt cunoscuţi sub numele de „codreni". Prin înfrăţirea lor cu pădurea, căliţi în luptele cu neamurile năvălitoare, ei au păstrat în sângele şi în fibra lor însuşirile războinice ale lui Ştefan cel Mare.

Cantemir spune: „codrenii sunt ostaşii cei mai viteji în toată Moldova". „Cinci Tătari din Crâm plătesc mai mult decât zece de Bugeac, şi cinci Moldoveni te rusc pe zece Tătari de Crâm; iar cinci Codreni, adică Chigheceni, bat pe zece Moldoveni" — spune mai departe Cantemir. Din acest popor de oameni aprigi, gata de luptă oricând, a coborît haiducul „Codreanu", care trăeşte în baladele noastre populare. Cântecul lui „Gheţo", tot acolo s'a născut. „Groza Grozăveanu" şi „Novac" sunt baladele în care a rămas pe vecie amintirea luptelor cu hanul dela Bindir şi cu Sultanul dela Ţarigrad.

Ioan Vodă cel Cumplit, cel mai războinic Domn, a dat ţinutului Tigheciului şi o organizaţie militară, cunoscută sub numele de „căpetenie a codrului". Aceasta, după aşezarea Tătarilor în Bugeac.

Chighecenii erau în felul acesta grănicerii hotarului de Răsărit al Ţării împotriva Tătarilor bugeceni. In fruntea lor era un Căpitan, un conducător al codrului, care avea în grija administraţia politică şi organizarea militară a ţinutului.

Iată după aproape patru veacuri, un băeţandru coborît din neamul acestor codreni, în preajma ţinutului moldovenesc, adună pe fraţii săi şi cheamă la luptă. Tot o vatră sufletească. Din codrul cu gorunii săi, se ridică iarăşi Căpitanul — să apere pământul ţării, în care sângele Tătarului ca înfruntă aceeaşi moartea căreia i se dă un nou hotar.

In ceata aceea de copii, hotărîţi să fie apărătorii pământului ţării, văd cum se ridică peste veacuri, din morminte, „codrenii".

Văd în faţa lor pe Căpitanul Codrului, dând porunci tot aşa scurte luptătorilor, înaintea bătăliei care se apropie.

Văd în fapta lor, în chip viu, întreaga istorie a Moldovei.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Dela centrul de studii şi documentare al Mişcării Legionare

Comisiunea 13-a a „Medicinei Rurale" se va întruni în ziua de 15 Decembrie a. c. orele 9 şi jum. dimineaţa, în localul ministerului sănătăţii şi ocrotirilor sociale.

Sunt puse în program următoarele probleme:

Sănătatea satului ca problemă naţională şi socială. Starea de fapt a satului mixt rural şi dispensarului. Relaţiile dintre medici şi autorităţi. Agentul sanitar şi sora de ocrotire. Centrele de sănătate. Personalitatea medicului de circumscripţie ca factor de stimulare şi coordonare a tuturor posibilităţilor de ridicare a satului pentru promovarea capitalului biologic. Influenţa factorilor sociali asupra stării sanitare. Pedagogia socială a satului. Lucrări de igienă rurală. Eugenia în cadrul populaţiei rurale. Casa Legionară ca loc de educaţie colectivă şi încurajare a iniţiativelor particulare. Munca actuală a medicului rural şi mijloacele de cari are nevoie pentru o bună activitate. Birocraţia sanitară şi timpul efectiv al medicului de circumscripţie pentru realizarea programului sanitar. Standardizarea activităţii sale şi posibilitatea iniţiativei. Norme pentru organizarea regimului de activitate a ţăranilor, timpul liber şi educaţia fizică.

Dată fiind corelaţia dintre problemele cari se încadrează într'un domeniu comun de interese, sunt insistent rugaţi să participe conducătorii comisiilor a 7-a, 8-a, 11, 12-a, 15-a, 16-a, 17-a, 20-a, 21-a, 23-a, 24-a, precum şi cei ce doresc să se informeze pentru a se stabili o modalitate de colaborare cât mai unitară şi mai sistematică.

★

Conducătorii comisiunilor de studii sunt rugaţi să prezinte până la data de 20 Decembrie a. c. dările de seamă asupra şedinţelor ţinute până în prezent, redactându-le într'o formă definitivă şi concisă.

Să se evidenţieze ideile mai importante cari au fost elaborate în decursul şedinţelor, starea de spirit a discuţiilor şi dificultăţile de ordin technic sau de adaptare în comunitatea de muncă.

Programul de activitate în liniamente generale. Propuneri şi sugestii.

Deasemenea să se înainteze şi textele referatelor ţinute spre a fi anexate la biblioraftul comisiei respective.

Fenomenul legionar

de ION PADUREANU

Ca vestirea să fie mântuitoare însuşi Căpitanul a fost răstignit împlinindu-se prin el suprema jertfă pentru înviere. Apariţia Căpitanului a fost demult pregătită, buciumată din munte în munte şi răsădită din om în om. Toate patimele, toate durerile, toate învolburările neamului şi sufletul dacic nemuritor au fost cuprinse în el. In el n'a fost răstignit numai un om ci un şir nesfârşit de oameni. Existenţa lui este încarnarea însăşi a istoriei. Desigur toate timpurile şi-au avut oamenii lor mari numai că n'au fost recunoscuţi de contemporanii lor. Ei nu erau expresia colectivă a puterilor de viaţă, erau apariţiuni trecătoare, individualităţi puternice ce lăsau în urmă cel mult rodul unor speculaţiuni intelectuale de cari lumea se folosea pentru instruire sau pentru delectare. El n'a fost nici cel puţin aşa zis un om cult în limbaj de salon sau de academie. Lui adevărurile nu-i veneau pe calea speculaţiunilor logice ci îi erau revelate. Lui i se porunceau din locuri de unde nu le este dat pământenilor să audă. De aceea El a fost chiar muntele cu gorunul dela Ţebea, a fost sufletul tras pe roată chinuit de mii de ani al neamului românesc.

N'a scris cărţi şi tratate ci s'a multiplicat pe sine creind o lume de eroi şi de mucenici putând astfel sui scara de foc între pământ şi cer, împăcându-ne astfel cu Dumnezeu a cărui voie am călcat-o.

In ritmul spiritului uman intervin forţe uriaşe pentru a-l pune de acord şi în armonie cu ritmul cosmic. Chiar pământul nu este extrauman, el se însufleţeşte şi trăeşte cu omul. Căpitanul a trăit cea mai armonioasă existenţă, purtând în el parcă tot legământul maiestos al ritmicei cosmice, al măreţiei munţilor noştri şi al seninului cerului românesc. El, cel mai martirizat dintre muritori, a dat cea mai senină, mai împăcată, mai plină de lumină lăuntrică existenţă. Prin El am devenit Neam biruitor.

Trăim vremuri când se modulează suflete şi naţiuni, când destinul orânduieşte drumuri de veacuri noui. Suntem un neam de structură imperială şi suflet împărătesc, dar cum avem reziduri de tradiţii pe cari o existenţă în afara liniei neamului ne-a dat-o, tensiunea de vieaţă legionară, de efort şi energie trebuie să învingă într'o supremă impulsiune spre sfărâmarea omului nepăsător, nesăţios de plăceri, resemnat şi servil, pe care nu l-a creat specificul românesc. Desigur înstrăinarea noastră fiind atât de mare şi de adâncă, integrarea noastră între ceilalţi cetăţeni comportă o dureroasă luptă, suntem în situaţia omului lui Platon care, fiind scos din întunecimea unei peşteri unde a stat până la maturitate, n'a putut simţi bucuria răsăritului de soare, şi desigur dacă altădată Hercules curăţind grajdurile lui Augias a produs o mare perturbare acolo, aceasta cred că n'a fost vina lui, în orice caz curăţirea era de o imperioasă necesitate. Ne trebuie acum o mare răscolire de caractere. In locul tuturor impostorilor lumea noastră trebuie să crească această întrupare minunată a omului ascet şi dârz, masiv şi armonios, frământat de acea nelinişte lăuntrică ce ne poartă pe calea împăcării şi a dragostei care însufleţeşte cu sufletul său fiecare piatră şi fiecare loc, din care să dispară nebunia acestor grandori neroniene pe care le-am trăit până astăzi şi care au dat vremurilor noastre un aspect de îngâmfare şi de zadarnică alergare donquijotească.

Fenomenul legionar a apărut formal după existenţa minoră pe care au reuşit s'o realizeze conducătorii de ţinută cu totul mediocră în cei 22 de ani de Românie Mare. Această epocă rămâne ca o pagină fără sens, ca o prăpastie cumplită între ceeace a fost şi între ceeace a trebuit să fie. Poate că şi această insuficienţă a grăbit izbucnirea la suprafaţă a puterii legionare care prin dimensiunile ei istorice îndeplineşte renaşterea românească. Omul legionar este tot ce n'a fost omul trecutului. El aduce un avânt eroic şi o expresivitate etnică viguroasă, repudiind cu hotărîre înstrăinarea. Vadul vieţii creatoare se găseşte acolo unde spiritul şi sângele au păstrat puritatea primară nealterată de nici o influenţă străină. Legionarul are în el sentimentul eternităţii căci cuprinsul său este fără de sfârşit, el trăieşte având conştiinţa că s'a născut pentru a putea muri spre slava neamului său. De aceea năzuinţele sale sunt pentru viitor pentru propria sa depăşire. Fiecare din noi trebuie să avem acea nelinişte creatoare ce dă trăirii legionare un dor nemărginit de a învinge.

Repudiind formalismul, puterea prometeică a spiritualităţii legionare merge pe linia dimensiunilor verticale ale adâncimii, ea caută expresia vie a integrării omului în colectivitate. Toate marile afirmaţiuni româneşti de până azi au fost doar expresiuni efemere, ale unui nemărginit dor de viaţă, a fost strigătul prin care puterile vitale ale neamului îşi demonstrau în limbi de foc existenţa.

Expresiunea voinţei şi tensiunei legionare se fundamentează şi cristalizează pe veacuri.

Iată dece mişcarea legionară are ceva din vraja pământului şi din fierbinţele soarelui nostru. Unicitatea ei stă tocmai în faptul că este prima arătare colectivă de mărturisire a drumurilor esenţiale ale destinului nostru. Desigur apariţia ei a sfărâmat rosturi şi a frânt zăgazuri cari înlănţuiau tot ce era expresiune de dor românesc.

Atunci când Căpitanul, în picioare în faţa judecătorilor fariseі cari ucideau cu zâmbetul pe buze pentru bani şi pentru mărire lumească, stătea nemişcat, drept şi biruitor, în acel moment se juca chiar soarta neamului nostru, destinul aruncând zarul în cumpănă. Ce a tulburat zilele şi nopţile fariseilor, ce ucideau prunci cei mai nevinovaţi şi mai curaţi, de ce au zidit cu piatră groasă mormântul Căpitanului Naţiunii?

*Pentrucă lor nu le-a fost dat să ştie şi să audă cu un ceas mai devreme marea Vestire. Atunci s'au rupt şi lanţurile legilor omeneşti, căci dincolo de ele stătea însăşi fiinţa neamului nostru. Dar prin răstignirea Căpitanului şi pecetluirea mormântului cu piatră grea El s'a mărturisit neamului, fiinţa Lui n'a mai rămas numai a mişcării legionare ci a despicat lumină şi întu*neric şi s'a dăruit pe sine lumii pentru credinţă şi împărtăşanie.

Spiritualitatea legionară este totală şi masivă, ea nu cunoaşte compromisuri şi transacţiuni, oamenii nu sunt decât purtătorii ai virtuţilor legionare, spiritul ei stă în conştiinţa adâncă şi vie a neamului.

Elitele legionare nu apar ca arătări meteorice de strălucire individuală ci sunt formele cele mai perfecte ale trăirii legionare, sunt făpturile cele mai armonioase umane care au reuşit să urce cât mai sus puterile de jertfă de viaţă pentru un neam şi Dumnezeu, care au putut să dea credinţei un conţinut plin şi roditor. In trecut au fost personalităţi proeminente care au dat opere mari pentru cultura lumii. Ele însă au fost singulare, n'au putut avea acea putere unică ce ţi-o dă conştiinţa neamului. Lumea care trece azi fricoasă, se furişează pe străzi sau complotează la întuneric, încă n'a înţeles că revoluţia legionară nu este biruinţa lui Corneliu Codreanu ci este a neamului românesc, este intrarea poruncitoare în istoria noastră de care ne-am înstrăinat, este prima dată când se proiectează în lume acea stare de euforie colectivă, de mândrie înpătimată şi unică pentru neam.

Legionarul este atât de integrat în spiritul şi specificul său încât acel sentiment de dragoste profundă ce-i dă siguranţa şi liniştea lăuntrică nu poate să-l aibă decât pentru Românul său.

Vigoarea românească trebuie să fie atât de categorică şi definitivă încât trebuie să rupem din noi tot ce este strein pentru a fi numai Român. La marea aşezare a neamurilor care se împlineşte azi, noi vom aduce lumea noastră românească într'o strălucitoare apoteoză de spirit, de forţă şi de modestie. Dacă Adolf Hitler, această măreaţă întrupare a geniului german, vrea să dea omul perfect al rasei sale pentru a putea susţine gigantic sceptrul german în lume, iar fascismul caută să impună puterea statală a imperiului italian, România legionară creşte un tip înalt de umanitate în serviciul lui Dumnezeu şi al Naţiunei legionare; având conştiinţa veşniciei, continuând moştenirea dacică, trăeşte cu toată fiinţa sufletul nemurilor al acestora.

Din zbuciumul, din chinurile şi durerile în care ne zbatem azi noi vedem şi simţim bucuria învierii româneşti. Desigur transformarea statală pe plan legionar va prilejui încă anevoioase eforturi, se vor sparge multe capcane şi pojghiţe ce-au crescut parazitar pe trupul ţării; Căpitanul ne va ajuta, căci de azi înainte El va străjui deapururi hotarele istoriei româneşti.

Noi însă năzuim cu toată puterea să întrupăm cât mai perfect omul legionar, să-l creştem, să-l dăruim mereu ţării, până în ziua când vom ajunge la acea stare de ecumenicitate naţională pe care o vedea în veac Căpitanul şi la care trebuie să ajungem trăind şi mărturisind mereu: Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

Iordache Spânu

In căminul ilfovean numai era nici un loc. Bine înţeles pentru neilfoveni. Până la urmă s'a găsit o sală de mese. Intr'un colţ erau doi prieteni buni în anul întâi la drept; lângă un perete, patul lui Iordache Spânu, în faţa lui al meu, iar într'alt colţ un morman de mese. In încăperea aceia nici un scaun, nici un şifonier. Nu venea nimeni să ne facă curăţenie. Pe jos ziare, iar numărul mare de foi cu ocazia Paştilor, ne-a dat putinţa să acoperim galoşi, multe perechi de pantofi, pe care nu aveam unde a-i ascunde. Peste un timp, Cuza Marinescu, care ne privise de sus, fiindcă era într'o cameră de unul, a venit cu patul la noi: nu era ilfovean... Nu a fost zi dela Dumnezeu ca Iordache să nu facă haz de asta.

Era în 1936. Iordache citea. Citea la Tutuc. S'a simţit extrem de fericit când i-s'a luat: nu mă aştepfam, mă Florică. Căci aşa ne strigam noi: Iordache, Cuza, Ică...

Mai ales după examenul său, seara nu mai era a somnului. Vorbeam. Mult şi foarte înfocat. Despre Legiune şi oameni. Şi nu uit când insista asupra oboselii unora. De biruinţă era sigur. Deşi dârz, atâta prietenie împărţea, încât toţi aceia pe care i-a cunoscut îi poartă în suflet nu numai amintirea camaradului, ci şi a prietenului.

Iar astăzi în loc ca să stăm de vorbă, las să cadă — la auzul numelui său — o lacrimă.

Florea Florescu

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Activitate legionară în Campulungul Moldovenesc

CAMPULUNG MOLDOVENESC, 11. Vineri în comuna Mânăstirea Humorului cetăţuia legionarismului unde cu mult drag încă în anul 1927 a dedicat Căpitanul în fruntea Frăţiei de Cruce „Şoimii Moldovei" sub conducerea garnizoanei femenine şi din iniţiativa şefei de cuib Veronica Petenghea, s'a inaugurat cantina şcolară unde elevii săraci vor lua masa zilnic şi gratuit.

Erau prezente garnizoanele de legionari şi legionare. Soseşte apoi camaradul comand. aj. Matei Hojbotă, şeful judeţului fiul acestei comune, însoţit fiind de legionarul instr. Jucan Valerian cari au luat parte la oficierea unui serviciu divin.

Dela biserică toată mulţimea în frunte cu parohul pr. D. Voloşciuc s'a îndreptat spre şcoală unde s'a deschis cantina.

Şeful judeţului primeşte raportul şefului de sector instr. leg. Neculcea Dragoş şi a şefei de garnizoană legionara Jucan Fira.

După oficierea sfeştaniei S. sa pr. Voloşciuc D. evidenţiază importanţa muncii legionare care a fost propovăduită cu atâta drag de Căpitan încă în taberele de muncă. In cuvinte simţite cere ca toţi românii să păşească hotărâţi pe drumul Căpitanului, care este drumul destinului românesc.

Conducătoarea cantinei, inv. V. Petenghea arată scopul cantinei care va funcţiona sub egida „Ajutorului Legionar".

Evidenţiază faptele şi suferinţele şefului de judeţ, alături de Căpitan şi ceilalţi comandanţi care au fost alături de D-sa şi la bine şi la rău, mulţumindu-le pentru sprijinul moral şi contribuţia materială pe care a acordat-o acestei opere de asistenţă socială... „Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire".

Şeful judeţului, Hojbotă Matei, în cuvinte emoţionante, vorbeşte de suferinţele Căpitanului. Explică sensul istoric al morţii lui Moţa şi Marin şi a tuturor cohortelor de martiri legionari, demonstrează drumul istoric al Legiunii în veac, pe care vor merge sute şi mii de ani toţi urmaşii neamului românesc şi vor face o ţară „Ca soarele sfânt de pe cer".

DELA SEDIUL CENTRAL LEGIONAR

La sediul legionar central, şeful judeţului Hojbotă Mateiè comand. aj. a ţinut o şedinţă cu şeful tineretului Malinaş Nicolai şeful „Frăţiilor de Cruce" Cotlarciuc Gheorghe şi inspectorii şcolari Gârneaţă Constantin, Pătrăşcoiu Nicolai, Bădăluţă Ilie, Maxim Ilie şi Teofil Lianu cărora le-a dat instrucţiuni referitoare la organizarea tineretului şcolar şi extraşcolar şi s'au fixat metodele de aplicare pe teren faţă de tineretul care trebueşte încadrat în „Frăţiile de Cruce" şi integrat cu trup şi suflet noii spiritualităţi de viaţă legionară.

DELA „AJUTORUL LEGIONAR"

In seara zilei de Sf. Nicolae, conform tradiţiei locale, în mai multe garnizoane din comunele sărace din judeţul nostru, din ordinul şefului de *judeţ, şefii de garnizoană din partea „Ajutorului Legionar" au împărţit daruri la copii sărmani, iar la văduve şi muncitori infirmi porumb, făină, lemne, săpun, zahăr haine, etc.*

„Ajutorul Legionar" din judeţ a îndulcit la mulţi nenorociţi traiul.

MANIFESTAŢIE CAMARADEREASCA

In seara zilei de 10 Decembrie cr. cu ocazia plecării primului tren cu germani din oraşul Câmpulung ce se repatriază în Marele Reich, a avut loc la gară o mişcătoare şi însufleţită manifestaţie de camaraderie, întrucât cu acest tren pleca mai mulţi germani, foşti membri devotaţi ai Mişcării Legionare, cari au suferit alături de camarazii români, înfrăţiţi în închisori şi suferinţe comune în timpul prigoanei. In sunetele muzicei şeful judeţului, le strângea mâna urându-le drum bun.

Parastas pentru un camarad la Biserica Sf. Ilie Gorgani

Mâine, Sâmbătă, ora 11.30 va avea loc la biserica *Sf. Ilie Gorgani* un parastas pentru martirul legionar colonel invalid de războiu Vasile Diaconescu, ucis mişeleşte la *22 Septembrie 1939*, la Chişinău.

Camarazii cari l-au cunoscut şi cari au o datorie de suflet faţă de memoria aceluia care a fost colonelul Vasile Diaconescu, *sunt rugaţi a lua parte la parastas.*

ŞTIRI

Toţi legionarii care lucrează în sub-grupul Regiei Publice şi Case Autonome în cadrul grupului de studii şi documentare de Finanţe Publice, se vor prezenta Vineri 13 Decembrie a. c., ora 20 la sediul Cooperativei „Reprezentanţa Verde" fost sediul A. L. A. C. I., calea Victoriei No. 34.

*

Toţi camarazii din Corul Legiunii, vor fi prezenţi azi Vineri 13 Decembrie, la ora 19,30, la Universitate, intrarea A, etaj III.

CONVOCARE

Toate cuiburile din familia Ideea Românească cu efectivul complet, vor fi prezente Duminecă 15 Decembrie a. c. ora 10 dimineaţa la noul sediu al familiei, Str. General Cristian Tell No. 10 (piaţa Amzei). Nu se admite nici o lipsă.

Şeful familiei Ideea Românească, **VALENTIN HOEFLICH**

Biserica legionară

Cartea preotului Ilie I. Imbrescu, „Biserica şi Mişcarea Legionară", apărută în editura „Cartea Românească" aduce senzaţionale amănunte asupra atitudinei pe care au avut-o câtiva înalţi prelaţi în timpul prigoanei, ispitiţi de pământeşti deşertăciuni pe care adevărata credinţă le-a osândit totdeauna. Dar dela această „apostrofă", care biciule trecutul deschizând noui zări tinerilor teologi, se deschide noua perspectivă constructivă pentru viaţa unei creştinătăţi doritoare a împlini pe lume o sfântă misiune înfăptuitoare. Capitolele privitoare la nevoia regăsirei sufleteşti în creştinism, arată drumul înalt pe care va străluci biserica.

„Bătălia sănătăţii"

Activitatea dispensarului medical legionar din strada Cobălcescu

Primul dispensar medical înfiinţat de „Ajutorul Legionar" şi care şi-a deschis porţile la 1 Noembrie, se află în str. Cobălcescu, condus de d-na dr. Ana Marin, soţia eroului căzut pe câmpiile dela Majadahonda.

De fapt acest dispensar este acelaş care a funcţionat din 1937 în calea Griviţei şi care a fost închis în momentul prigoanei.

Dispensarul este organizat după toate cerinţele moderne şi este încadrat cu următoarele servicii: la parter: chirurgie, genito-urinare, ginecologie, venerice, radiologie şi laborator, iar la etajul I, funcţionează serviciul de boli de copii, interne, asistenţă socială şi farmacia.

La etajul II, după evacuarea lui, se va organiza băile şi serviciul dermatologie.

Pentru a răspunde necesităţilor din ce în ce mai mari, dispensarul este deschis între orele 9 dim.—1 a. m. şi 4—8 p. m.

Un număr de 61 medici consultanţi, 10 medici de laborator, 17 farmacişti, 2 radiologi şi 14 surori, stau la dispoziţia bolnavilor cari bat la porţile „Ajutorului Legionar" pentru alinarea suferinţelor lor.

Personalul medical prestează serviciul în mod onorific. El este repartizat pe servicii în modul următor:

Serviciul de boli interne, care este cel mai solicitat, funcţionează cu d-nii medici: Spârchez, Solomonescu, Prisloveanu, O. Sârbu, Cristescu, Iuliu Popescu, M. Danielopolu, D. Crivetz, Ov. Caranfilu, Butta, Cristescu, Şerban Milcoveanu, V. Săvulescu, d-na dr. Luntreanu, I. Claudian, d-na dr. Crainiceanu, Nedelcu, d-na Crivetz şi dr. Gaspar.

Serviciul de pediatrie este condus de d-nii dr. V. Petrescu, d-na dr. Chiriceanu, Nedesen, d-na dr. M. Carajiu, d-na dr. Constantinescu, d-na dr. A. Ionescu, d-na dr. Marin, d-na dr. T. Toma.

La serviciul de chirurgie sunt d-nii dr. Ignătescu, Th. Pană, T. Ghiţescu, T. Pedreanu şi S. Popovici.

Există şi un serviciu de ginecologie prenatală la care dau consultaţii d-nii dr. M. Todicescu, d-na dr. Crainic, Sorin Iscu, Vintilă, Robacki, d-na dr. Daraban, Niţescu, Mănecuţă, Chaculopol, Andriţoiu, Mazilu, N. Ionescu, d-na dr. Damian, N. Hodoş, Gh. Florescu, d-na dr. E. Popescu şi Wereiovschi.

Serviciul de genito-urinare este condus de d-nii dr. V. Popescu şi Tatulescu.

Serviciul de dermato-venerice este încadrat cu d-nii dr. Fulga, Comănescu, Ignătescu, Evolceanu, d-na dr. Vasilescu, d-na dr. Teodorescu, d-na dr. Ignătescu, V. Catană şi d-ra C. Vasilescu.

Serviciul de nas, gât şi urechi este deservit de d-nii dr. Meţianu, Ciurea şi D. Dobrovicescu.

Dispensarul este înzestrat cu un laborator, un serviciu de radiologie şi o farmacie.

Se lucrează fără răgaz de dimineaţă până seara

Majoritatea suferinzilor cari vin la dispensar sunt identificaţi de echipele legionare ale „Ajutorului Legionar" în cele mai îndepărtate mahalale ale Capitalei în perioada anchetelor sociale.

In special femei sărmane, de muncitori, de mici funcţionari şi concentraţi, cu câte un copil bolnav în braţe, umplu sălile de aşteptare, deseori neîncăpătoare ale aşezământului.

Pe lângă consultaţii, tratamente şi analize absolut gratuite, mamele primesc şi sfaturi practice privitoare la modul cum trebuesc crescuţi copiii mici şi cum trebue feriţi de bolile la cari pot fi expuşi.

In încăperile mici, dar foarte curate ale dispensarului, străjuite de chipul protector al Căpitanului şi al „Arhanghelului Mihail", se lucrează mult, se lucrează anonim se lucrează fără răgaz de dimineaţă până seara.

„Legea ajutorului reciproc" este aci, în plină aplicare, pentru alinarea suferinţei fizice a naţiei.

Dela 29 Octombrie, dată când dispensarul şi-a deschis porţile şi până la 1 Decembrie a. c., s'au dat 1991 consultaţii la dispensar; 40 consultaţii la domiciliu.

S'au făcut 50 internări la spitale; s'au prescris 1630 reţete în mod gratuit şi s'au făcut 201 analize de laborator.

Aceasta este, pe scurt, activitatea primului dispensar medical înfiinţat de „Ajutorul Legionar".

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Mâine se inaugurează 10 cantine la periferia Capitalei

Sâmbătă 14 Decemvrie, ora 12, vor lua fiinţă în cadrul „Ajutorului Legionar" şi din iniţiativa secţiei respective a grupului 5 Răzleţi, 10 cantine pe lângă şcolile primare: Bucureştii Noui băeţi şi fete; Străuleşti Cortescu băeţi şi fete; Dârmăroaia Triaj şi pe lângă grădiniţele Costescu, Dârmăroaia şi Bucureştii Noui.

La fiecare din aceste cantine vor face slujbe de sfinţire a apel de către parohul respectiv.

La cantina şcoalei primare din Bucureştii Noui va avea loc o solemnitate deosebită, unde va fi prezent întreg grupul 5.

La toate aceste cantine se va servi zilnic, la prânz, o mâncare caldă şi pâine la discreţie la 750 copii săraci din suburbanele numite.

„Ajutorul Legionar" organizează o nouă colectă publică pentru Sfintele Sărbători

„Ajutorul Legionar" a organizat pentru Duminică 15 Decembrie o colectă publică în Capitală.

Numeroase echipe legionare rânduite de cele 11 secţiuni ale „Ajutorului Legionar" vor merge din casă în casă, solicitând daruri şi bani, îmbrăcăminte, încălţăminte, alimente, lemne, etc.

Aceste daruri vor fi primite numai dela creştini.

Legionarii din echipele menţionate vor purta cămăşi verzi şi vor fi prevăzuţi cu legitimaţii pe care le vor prezenta celor solicitaţi.

Colecta va avea amploarea unei mari bătălii legionare: toţi nevoiaşii, refugiaţii şi sinistraţii săraci trebue îndestulaţi de Sărbători.

Secţiunile „Ajutorului Legionar" din provincie vor proceda la fel Duminică 15 Decembrie, fără a mai aştepta alte ordine.

Cutremur în Anglia

LONDRA, 13 (Rador). — Un cutremur care a durat 43 de secunde, a fost resimțit în mai multe orașe din comitatul Carnavon, în nordul Țării Galilor.

Spectacolele Capitalei

Teatre

NAȚIONAL (Pasaj. Comedia): „Isabela, Regina Spaniei".
STUDIO (P-ța Amzei): „Ginerele d-lui Prefect".
REGINA MARIA (Spl. Independenței): „Papa se instruește".
LUPTA ȘI LUMINA (Str. Uranus): „Soacra și nora".
SĂRINDAR (Sărindar): „Fritz și Fritz".
EXCELSIOR (Str. Sft. Dumitru): „Târgul sărutatului".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj. Comedia): „Suflet candriu de papugiu".
ROXY, TEATRUL TUDOR MUSATESCU: (Str. Lipscani): „Titanic Vals".

Cinematografe

ARO: „Clubul Tinereții" cu Gloria Jean. Jurnale noui.
CAPITOL (B-dul Elisabeta): „Urme șterse" cu Kristin Södesbaum și jurnale noui.
SAVOY (Calea Victoriei): „Ultima noapte" și „Primul sărut".
PALAS BOULEVARD (B-dul Elisabeta): „Hotel Imperial" și „Andy Hardy milionar".
TRIANON (B-dul Elisabeta): „Paradisul burlacilor" cu Heinz Rühman și jurnal U. F. A.
SCALA (Bd. Brătianu): „Inamicul ne pândește" cu René Deltgen, Rolf Weih și Kirsten Herberg și jurnale U. F. A. și Românesc.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Condotierii" și jurnal U. F. A.
ARPA (Bd. Elisabeta): „Misiunea secretă", cu Douglas Fairbanks Jr. și jurnal de actualitate.
ELYSÉE (str. Doamnei): „Diamantele sunt periculoase" și „Geronimo".
FRANKLIN (Str. Franklin): „Marco Polo" și „Cavalcada fantastică".
FEMINA (Bd. Elisabeta): „Hotel Sacher", cu Sibille Schmitz; și jurnale de războiu.
MODEL (P-ța Dr. Botescu): „Nopți în Alger" și „Alarmă în noapte".
FORUM (B-dul Elisabeta): „Cântec de leagăn" și „O dispariție senzațională".
OMNIA (Str. Schitu Măgureanu): „Insula Emigranților" și „Câinele din Baskerville" și trupa Titi Mihăilescu.
BIRUINȚA (Bd. Elisabeta): „Cocoșatul dela Notre Dame" și „Ce știi tu ce-i soacră-mea".
PARIS (Rahovei): „Vorbește-mi de dragoste" și „Adevărul îndrăcit".
MARNA (Calea Griviței): „Șarpele" și „Parada cea mare" și trupa Titi Mihăilescu.
MARCONI (Griviței): „Varietăți" și „Paradisul vagabonzilor" și trupa M. Medeianu și M. Bejan.
LIA (Grivița): Închis pentru renovare.
ALCAZAR (Calea Rahovei): „Primul bal" și „Strengarul".
MIORIȚA (Calea Moșilor): „Primul Bal", cu Deanna Durbin, și „Balalaika", cu Nelson Eddy și Ilona Massey.
ROXY (Str. Lipscani): „Fortuna", cu Tomas Mitchell și Fredie Bartholomew; și jurnale U. F. A. și Luce.
DIANA: „S. O. S. Carla" artiști.
SPLENDID: „Elisabeth și Essex", cu Bette Davis, și „Luna de miere în Baily", cu Madeline Caroll.
ODEON (Str. 11 Iunie): „Trandafirul însângerat" și „Măiuța din Canada".
DICHIU (Str. Română): „Vrăjitorul din Oz" și „Se aprind făcliile".
TOMIS (Călărași): „La răscruce de vânturi" și „Trebue să mă iubești".
VOLGA (Dorobanți): „Vreu să-mi înșel bărbatul" și „Suferințele tânărului Werther".
IZBANDA (Văcărești): „Balalaica" și „Departe de țară".
PELEȘ (Șos. Colentina): „Comoara din Insula Piraților" (operă completă).
BITOLIA (B-dul Elisabeta): „Delir" și „13 Scaune".
MILANO (Călărași): „Moartea obosită" și „Casa de corecție".
LIZEANU (Str. Lizeanu): „Desmoșteniții soartei" și „Uriașul din Oregon" și „Ansamblul de reviste Georgescu-Iași".
VICTORIA (Dudești): „Rivala" și „Valea giganților".
BARCELONA (Str. Măgurele): „La capătul pământului", „Vârtejul" și trupa de reviste Traian Florescu.
PACHE (Str. Mătăsari): „Amenințări" și „Când felinarele se sting".
FLORIDA (B-dul Ferdinand): „Ultimul gangster" și „Câștigătorul Derby-ului".
VOLTA-BUZEȘTI (Buzești): „La răscruce de vânturi" și „Strigoii pictiști" (Technicolor) și jurnal de războiu german.
DACIA (Șos. Ștefan cel Mare): „Cei patru cavaleri" și „O aventură disperată".

RADIO

Vineri 13 Decembrie 1940

RADIO EXPERIMENTAL
32.4 m. 9259 kHz 2 kw.
RADIO ROMANIA
1875 m. 160 kHz 150 kw.
RADIO BUCUREȘTI
365.5 m. 823 kHz 12 kw.
RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI și POSTUL PE UNDA SCURTA 32,4 m.

18.30: Ora; Uverturi (discuri): „Regele păstor" uvertură din Frideric cel Mare; „Abu Hassan" uvertură de Weber și „Donna Diana" uvertură de Reznicek (orch. operei din Berlin dir. de Leopold Ludwig); Noapte de Mai de Rimski-Korsakoff (orch. simf. din Londra, dir. de Albert Coates); Uvertură la „Balul Operei" de Heuberger (orch. operei din Berlin).
19.00: „DE DINCOLO DE MORMANT": Lectură.
19.15: Gieseking cântă din compozitorii francezi (discuri): Răsfrângeri în apă de Debussy; Peștișori aurii de Debussy și Ondina de Ravel; Variații simfonice de César Franck.
19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio jurnal (IV).
20.20: Muzică distractivă (discuri): Dansul mascotelor de Ketelbey și Melodie de Brooke; În regatul visului vals de Westling.
20.30: „MANON LESCAUT" operă în 4 acte de Puccini (discuri):

Distribuția

Manon Lescaut	Maria Zamboni
Cav. Des Grieux	Francesco Merli
Un muzicant	Ana Masetti-Bassi
Lescaut	Lorenzo Conati
Geronte	Attilio Bordonali

Orchestra și Corul Operei Scala dir. de Molajoli.
După actul III 22.05—22.30: Radio jurnal (V); Sport.
22.50: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană și italiană.
23.10: Muzică distractivă (discuri): Tango de Jary (voce: Rosita Serrano); Nopți la Biaritz și La rumbita de Oréfiché.
23.30: Jurnal pentru străinătate în limba franceză.

Sâmbătă 14

RADIO EXPERIMENTAL
32.4 m. 9259 kHz 2 kw.
RADIO ROMANIA
1875 m. 160 kHz 150 kw.
RADIO BUCUREȘTI
364.5 m. 823 kHz 12 kw.
RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI și POSTUL PE UNDA SCURTA 32.4 m.

7.00: ORA DIMINEȚII.
13.15: Ora; Cota apelor Dunării și a Barei Sulina. Informațiuni artistice și sportive.
13.30: Concert de jocuri românești (discuri): Hațegana și Selișteanca; Brâul șincanilor; Chindia; Potrivita; Hora mărțișorului.
13.50: Serviciul de știri germane.
14.00: Instrumente populare românești (discuri): Doina din clarinet; Sârba păstorului (cimpoi); Hora din Găstești (vioară și cobză).
14.10: Radio jurnal (II).
14.30: Cântece ardelenești și oltenești.
15.00: Radio jurnal (III): Jurnal cultural.
18.30: Ora; Muzică ușoară (discuri): Gelozie tango de Gade și Caravana fox de Ellington; Potpuriu de cântece vieneze vechi și noui.
18.45: G. Cabiaglia chitară: Prima mâhnire de Schumann; Studiu de Napoleon Coste; Temă cu variații de Ferdinand Lor; Îți mai aduci aminte Doamnă de Ionel Fernic.
18.55: Muzică ușoară (discuri): Melodie din filmul „Chicago" de Pollack; Cântec de Tinturin; Să ne bucurăm de viață potpuriu de Lincke.
19.10: N. Cucu xilofon: Mica maimuță de Bode; Polca țărănească de Muhor; Mie Bela de Walter.
19.20: Muzică ușoară (discuri): Serenadă de Marazzi; Cântă chitara tango de Fratt și Fox de Cherubini (voce Rico Bardi); Idilă de Lincke; Scenă orientală de Rust și Fantezie orientală de Ketelbey; Fox intermezzo de Schmidseder.
19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio jurnal (IV).
20.20: Concert de pian Nicolaie Marcovici: Barcarolă de Chopin; Două romante de Schuman; Impromptu de Fauré.
20.45: Formarea elitelor morale prin cultura clasică de Prof. N. I. Herescu.
21.00: Concert de seară: Orchestra Radio dirij. de Alfred Alessandrescu, soliști: D-ra Lisette Dima (voce) și D. Teodoru (vioară); Arlesiana suita II-a de Bizet; Arie din Nunta Jeanetei de Massé (voce D-ra Lisette Dima); Romanță în fa de Beethoven (vioară D. Teodoru); Canțonetă din concertul de vioară de Godard (vioară D. Teodoru); Variațiuni de Adam pe o temă de Mozart (voce: D-ra Lisette Dima); Dans macabru de Saint-Saëns; Uvertură la „Martha" de Mascagni.
22.00: Radio jurnal (V); Sport.
22.25: Dansuri moderne (discuri): Conga de Valdespi și Tango de Rodriguez; Lacrimi în inima mea slowfox de Powell; Rumba de Ruiz; Frumoasă spaniolă onestep de Pascual; Continental de Conrad; Fox dublu de Luchesi.
22.50: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană și italiană.
23.10: Instrumente de coarde (discuri): Malaguena de Albeniz (violoncel Mesa Giseco); Variații pe cântecul Păstrăvul de Schubert (chitară Luise Walker); Ochi în ... de ... (vioară Yvonne Curti).
23.30: Jurnal pentru străinătate în limba engleză.

Sensul Presei Legionare

(Continuare din pagina II-a)

condiționează întreaga viață, întreaga muncă și toată ordinea legionară: disciplina.

Prin această disciplină legionară, ziaristul capătă însfârșit demnitatea necesară misiunii sale, — și numai ea garantează că munca fiecăruia, că inteligența fiecăruia, că arta fiecăruia pusă în scrisul zilnic, reprezintă spiritual valorile etnice și acționează unitar asupra cititorului.

Cu alte cuvinte, în presa legionară nu se pot tolera bisericuțe, puncte de vedere particulare, conflicte personale, ci numai valori legionare cari nu pot fi decât unele singure, cele consacrate de Căpitan, cele recunoscute de conducerea mișcării.

Un conflict, o încercare de izolare, este în presa legionară, ca și în cadrul cuibului, o greșală în contra unității Legiunii.

Numai așa ziaristul legionar va depăși „meseria", va fi liber și va ajunge să-și exercite cu adevărat „misiunea".

Drept este că misiunea aceasta este pe atât de grea, pe cât e de înaltă. Dar Legiunea îi asigură și climatul necesar și mediul trebuincios. Noblețea pe care o dă spiritul legionar faptei, credința pe care o așează la începutul oricărei acțiuni, puterea pe care o dăruește tuturor membrilor săi, măreția evenimentelor pe care le provoacă, formează fără îndoială, suficiente puncte de susținere, indicatoare la răscruci de drumuri, viziuni, învățăminte, încurajări, mai mult, stimulente pe care Mișcarea Legionară le dăruește gazetarului.

Importanța presei pentru mișcare și deci legătura indistructibilă care există și trebue să existe între aceasta și Legiune este subliniată de altfel de faptul că însuși Căpitanul, întemeind la 24 Iunie 1927, „Legiunea Sfântului Arhanghel Mihai" și-a fixat, ca primă bătălie crearea celei dintâi arme de luptă, primul periodic al Legiunii, „Pământul Strămoșesc" a apărut la 1 August 1927.

Anton Balota

Rolul muzicei

(Continuare din pag. II-a)

omenească nu-l poate domina. Aci intervine religia și arta.

„Numai prin artă, ca suprema eflorescență a simțirii și prin concepția religioasă ca suprema limită a speculației, poate deveni cineva cult. Iar cât timp se oprește cineva pe treapta culturii științifice, unde toate rezultatele circulă cu valori relative, ușor de împrumutat dela un popor la altul (după cum în latura civilizației uneltele circulă ușor dela o țară la alta), poporul ca și individul, e numai pe calea către cultură". (S. Mehedinți op. cit. pg. 81).

Cultura ridicată până la cel mai înalt grad, cea mai înaltă limită, înseamnă o culminare a elanului vital. De o cultură universală nu poate fi vorba, așa cum o visau raționaliștii sec. XVIII-lea, ci numai de una bazată pe ce are mai specific un popor. Acest adevăr trebue ținut în seamă când ne referim la artă și în special la muzică. „Opera de artă se găsește profund înrădăcinată în complexul de interese spirituale în mediul căruia se desvoltă". (I. Vianu: „Arta și frumosul", pg. 13). Școala formativ-organicistă are la bază tocmai acest principiu, ca să bazeze învățământul pe studiul produselor culturale din care fac parte organic și elevii, adică acelea ale poporului.

În nici o parte a lumii nu se găsește un copil abstract, ci peste tot unul care e strâns legat de un anume grup etnic, ca făcând parte din el, prin familie, graiu, obiceiuri și o întreagă comoară de simțire și cugetare. Școala formativ-organicistă impune cum am spus, în primul rând produsele culturale ale poporului. Și aici muzica își va da o prețioasă contribuție, prin cântecul popular care este expresia sinceră a sufletului național. Cu toate că programa analitică a învățământului muzical în școala secundară e pătrunsă de duhul cântecului popular, orarul nerezervându-i decât 9 (nouă ore pe săptămână), la toate clasele, ca nu-și va putea îndeplini misiunea ce o are în atingerea idealului educativ. Această reducere a numărului orelor în favoarea altor materii, e dăunătoare împlinirii idealului educației pe care îl urmărim.

N'am vorbit de rolul muzicii în educația națională și cetățenească, de rolul ei în biserică, în armată, pentrucă să se vadă ce prețios concurs dă ea în toate instituțiile sociale. Muzica nesocotită în învățământ așa cum e acum, nu va mai putea suporta această situație.

Noi pregătim pe copil pentru viață și-i dăm cunoștințe de care nu se folosește nici odată. Nu exagerăm și nu susținem o supremație a educației estetice asupra celei științifice. Dar o egalitate între acestea se impune. Încă nu am ajuns în privința punerii în practică a principiilor pedagogice teoretice, decât la utilitarismul din sistemul filozofic al lui Herbert Spencer.

Până când în licee fiecare profesor își va vedea în materia lui un scop în sine, până când se va înțelege de către toți că materiile de învățământ trebue să conlucreze, să se armonizeze formând un tot, contribuind astfel la formarea spiritului, până atunci, oricât de avansate vor fi principiile teoretice ale pedagogiei, idealul educației nu va putea fi atins, iar artele vor rămâne rolul de cenușărese ale învățământului. Înțelegerea însă va trebui să vină.

Prof. Ilarion Cocișiu

Sportul românesc

O triplă întâlnire România-Germania la handball, wolley și baskett-ball

Un interesant proect al domnului colonel Lupașcu conducătorul directoratului

Matchul de baskett ball România—Italia nu va rămâne singura partidă internațională a directoratului condus de d. colonel Lupașcu.

Intr'adevăr, handballul, wolley și basketballul vor avea de acum înainte o activitate internațională constantă.

Prima partidă după aceea cu Italia va fi contra Germaniei.

La București sau în Germania, directoratul va perfecta însă o întâlnire româno-germană de mare anvergură.

PENTRU CA ESTE VORBA CA IN VARA ANULUI VIITOR SA SE ORGANIZEZE O TRIPLA INTALNIRE GERMANO-ROMANA, INTRE ECHIPELE NAȚIONALE DE HANDBALL, WOLLEY ȘI BASKETT BALL.

Dacă matchurile de wolley și baskett pot fi considerate ca partide internaționale mai mult sau mai puțin interesante, matchul de handball este un adevărat regal, căci Germania este campioana mondială.

Proectul acesta a fost expus de d. colonel Lupașcu forurilor competente germane, care s'au declarat de acord în mod principial cu ideile directoratului.

Tratativele vor începe în curând, căci nu este exclus ca turneul să fie anticipat, el desfășurându-se de Paști.

„Wunderteamul" n'a murit și de aceea footballul vienez nu mai poate trăi azi vremurile de glorie excepțională

SINDELAR
răposatul „Sindi", dirijorul „Wunderteamului", s'a oprit în fundul plasei, dar mingea a rămas în teren.

Geschweidl, Zischek, Walghaffer, Sesta, Schall, Stoiber, Durspeckt continuă și azi să joace contra tinerilor și a timpului

„Wunder team" — „Echipa minune" a footballului continental nu a fost numai o figură de stil.

Footballul vienez a cucerit Europa ca și nemuritorul vals al „Dunării Albastre".

Strălucirea de altă dată a footballului vienez este însă azi ceva, care aparține trecutului; unui trecut frumos, care însă nu mai poate fi adus în actualitate.

Sindelar, marele maestru și dirijor al celei mai virtuoase orchestre, care a cântat în football celsul vienez, a murit. S'a sinucis ca orice ... vienez sentimental. Dar ceilalți? Ceilalți maeștri ai celui mai spectacular stil, pe care l-a creat Europa? Ei joacă încă. Și — ce paradox trist — din această cauză footballul vienez nu mai poate domina ca pe vremuri continentul.

Sunt toate figuri cunoscute publicului bucureștean, aceste vedete, cărora li s'a scris romanțat și biografia.

★

Un ziar vienez, care să aibă cronicile unei zile de campionat în Ostmark, redă plastic toată situația.

Citiți formațiile.

La F. C. Austria cei mai buni sunt încă bătrânii Sesta, Mock, Adamek, Müller și Stroh, care a luat locul lui Sindelar.

Așa cum la Admira sunt Schall, Urbanek, Vogl și Stoiber, pe lângă cari celebrul Hahnemann este un copil.

Acum cinci ani publicul românesc se mira cum un jucător de 34 de ani mai poate juca bine. Walzhoffer, căci de el e vorba, este și azi vedeta atacului lui Wacker.

Dar nu numai acest veteran mai joacă. Și Durspeckt și Geschweidl și Zischek și alții din „Wunder team" continuă să joace.

Cea mai bună dovadă că au fost jucători excepționali.

Dar, Nu mai marchează goaluri. În tabloul goalgetter-ilor, figurează cu un singur goal — după nouă etape.

O singură excepție! Zischek, care concurează pentru titlul de rege al shooter-ilor pe 1940-41. Are șase puncte marcate, cu cinci mai puține decât leaderul Hahnemann.

Omul, care a marcat două goaluri „impresionante" la Londra în cel mai mare match al Europei, continuă să marcheze goaluri în ciuda timpului.

★

Tinerii? Sunt tot atât de talentați ca și cei cari au fost.

Dar — așa cum declară celebrul Mock într'un interview acordat lui „Neuest Sport" — nu mai pot să-și petreacă toată ziua pe terenurile de football.

De aceea ei nu pot întrece pe bătrâni.

„Wunderteamul" n'a murit.

N'a putut fi lăsat să moară. Vulpile,

SCHALL
„actor principal" al „Wunderteamului", care, într'un match Admira-Danemarca, a marcat 8 din cele 9 goaluri ale Victoriei (9 : 1)

cari au întins la maxim cea mai bună echipă a Angliei, nu s'au retras. Și aceasta este marea nenorocire a footballului vienez.

Are prea multe „vulpi argintii".

Turneul amical de foot-ball nu se mai face pentrucă nu mai sunt... jucători

Proectul unui turneu amical de football a devenit irealizabil tocmai când soarele a apărut din nou și timpul este mai frumos decât a fost la ultimele matchuri de campionat.

Motivul este foarte simplu dar foarte puternic. Footballiștii pleacă pe ziua de 15 Decembrie, la concent...

Ofensiva rugbyului

CONFERINȚE SAPTAMANALE PENTRU ELEVI

Directorul rugbyului a pornit serios la lucru.

Și cum și-a făcut un punct de importanță capitală din cucerirea elementului școlar, a început o vastă campanie pentru propagarea acestui sport în rândurile elevilor.

Inceputul: d. F. Herk a ținut eri prima conferință rugbystă, în fața elevilor din cursul superior al liceului Șincai.

Asemenea conferințe se vor ține săptămânal, de fiecare dată în alt liceu.

Iar când acest ciclu va fi încheiat, vor începe lecțiile practice, pentru aceiași elevi din cursul superior.

Echipa grupării Mielu Doculescu a plecat azi în turneul din Jugoslavia. Boxeurii români luptă mâine la Zemun

Echipa de box a grupării Mielu Doculescu a plecat azi de dimineață în turneul, pe care îl întreprinde în Jugoslavia.

Boxeurii români luptă mâine seară la Zemun.

Iată formația echipei, care pleacă întărită cu doi oameni dela Gloria C. F. R. și „Toma Panaitescu":

Cat. ușoară: G. Cojocaru (MD);
Cat. semi-mijlocie: Gr. Jelesneac (G.) și G. Enciu (MD);
Cat. mijlocie: V. Andreev (Tir);
Cat. semi-grea: V. Constantinescu (MD);
Cat. grea: Romulus Caracaș (MD.).

Echipa va mai boxa la Novisad și Belgrad.

Ce e nou la O. S. R.

● *Pe lângă O. S. R. a luat ființă o comisie a protocolului, care va fi condusă de camaradul Manole Stroici, șeful Sportului Românesc.*

● *O. S. R. va înființa un birou al presei și propagandei.*

Tot „cazul" Humis

Intr'un articol precedent, am desvăluit „misterul" care acoperea transformarea jucătorului Constandinos Humis în cetățean român, operațiune făcută în câteva zile, potrivnic tuturor dispozițiunilor cuprinse în legiuirile noastre referitoare la naturalizare.

Pentrucă lucrurile au pornit dela început pe căi anormale, trebuiau — prin forța lucrurilor — să continue în acelaș mod.

Din primul moment, Humis a fost angajat cu un salariu de director de minister, după ce în prealabil s'au plătit câteva sute de mii pentru deslegarea lui.

Deoarece o vedetă de prima mărime trebue menajată, lui Humis i s'a asigurat dela început un tratament excepțional.

Și cum „Dinu" este băiat deștept, a început să speculeze această situațiune. După ce a stors banii dela conducătorii clubului, prin toate mijloacele posibile, într'o bună zi, a fugit la Athena.

In rândurile venusiste: stupoare; între conducători: revoltă și disperare.

După ce d. Al. Elădescu a declarat peste tot că Humis va fi suspendat și că fugarul va fi chiar reclamat F. I. F. A.-ei, vice-președintele Venusului pleacă pe neașteptate la Athena; îl imbie pe Humis cu lacrimi și cu arginți sunători și reușește să-l aducă din nou la București, pentru ca să înceapă o eră mai mănoasă decât aceea anterioară fugii în Grecia.

Această stare de lucruri dăinuește și azi: Humis continuă să-și încaseze primele și salariile regești și să-și etaleze capriciile de vedetă.

Credem că a sosit timpul să se pună capăt acestei situațiuni.

Este de datoria Organizării Sportului Românesc și a Directoratului Football să ceară Societății Macedo-Română revizuirea acordării cetățeniei, iar până la elucidarea afacerii, jucătorul Humis Constandinos să fie suspendat.

P. Manolescu

DIN TOATE CATE CEVA

Reducerile pe C. F. R. pentru sportivi...

...intră în vigoare la sfârșitul acestei săptămâni. În cursul zilei de eri s'a depus la Direcția C. F. R. aprobarea, cum și proectul de convenție dintre C. F. R. și O. S. R.

„C. S. Predeal" a fost suspendat

Directoratul sporturilor de munte a suspendat „Clubul Sportiv Predeal" până la 22 Decembrie pentru neconfirmare la niciunul din comunicatele și circulările Directoratului. În caz de neconfirmare dela această dată, gruparea va fi dizolvată.

Materialul tehnic al fostei Straja Țării

...a fost preluat de organizarea Sportului Românesc în cursul dimineții de azi. Tot acest material va fi împărțit Directoratelor după nevoile fiecăruia.

Convorbiri telefonice cu tarif redus

În urma unui aranjament survenit între Directoratul sporturilor de munte și instituția respectivă, toți turiștii vor putea avea convorbiri inter-urbane dela oricare cabană de munte plătind numai jumătate din tariful inițial.

Club poli-sportiv în Obor

În curând, Unirea Tricolor va deveni un club poli-sportiv. În momentul de față se studiază posibilitățile de înființare ale primelor secții: atletism, volly și basket.

Organizatorul secției atletice a și fost găsit și el va conduce în timpul iernii antrenamentele de educație fizică ale echipei de football.

„Cupa Manole Stroici" la hockey

Directoratul sporturilor de iarnă proectează pentru zilele de 15—16 și 17 Ianuarie un mare turneu de hockey la București, la care urmează să ia parte echipe selecționate: Jugoslavia, Slovacia, România și București. Turneul va fi dotat cu cupa donată de d. Manole Stroici, șeful sportului românesc.

În ce privește data de 21 Decembrie, se pare că se va organiza matchul indigen H. C. Juventus-Venus.

Un celebru antrenor de patinaj

Pentru școala de patinaj artistic și pentru antrenarea echipei naționale, directoratul a început tratative pentru angajarea celebrului antrenor german Rudolf Möbius.

Campionatele naționale de ping-pong

...vor avea loc în cursul lunei Martie 1941. Aceasta este decizia directoratului.

Un match anual București-Frankfurt

Districtul de football București are în proect perfectarea unui match anual București-Frankfurt, care să se dispute în aceeași zi cu întâlnirea România-Germania, dar într'un oraș din țara a cărui echipă se deplasează. Adică, anul viitor de pildă, această partidă urmează să aibă loc în Germania, la Frankfurt, deoarece Germania joacă la București.

Tratativele vor începe în curând.

Ofițerii și asimilații lor evrei scoși din cadrele Armatei

Textul Decretelor Legi

Subsecretariatul de Stat al armatei de uscat pe lângă ministerul Apărării Naționale face cunoscut următorul Decret:

ART. I. — Ofițerii și asimilații lor evrei, proveniți din activitate, notați mai jos, stabiliți până in prezent ca având calitatea de evreu, in înțelesul art. 2 din Decretul Lege Nr. 2650 din 8 August 1940, incetează de a mai face parte din cadrele active ale armatei de uscat, pe data de 5 Decembrie 1940, fiind șterși din registrele controale ale unităților respective, pe această dată.

INFANTERIE

Căpitan Simșa Ioan, căpitan Feldman Ezar, sublocotenent Stoenescu T. Solomon Ion.

ARTILERIE

Lt. Colonel Moisescu M. Mihail.

GENIU

Căpitani: De Mayo Isac Angelo Aronovici Gheorghe, Roșianu Marcel.

CORPUL TEHNIC MILITAR

Lt. Colonel Urseanu Alexandru.

JANDARMI

Maior Roșianu Scarlat, căpitan Safir Napoleon.

MEDICI

Med. lt. col. Greif Villelom, med. lt. col. Zelniceanu Remus, Med. maiori: Androniu Carlo, Vascoboinic B. Herman, Baroș I. Sigmund, Coman Bor Leiba Carol, Goldștein Moritz David.

Med. căpitani: Altereseu Mendel, Silvian V. Viliam, Salomon Georg, Ornstei Friederich, Branstein Lazăr, Schwartz Iosif, Schwartz Carol, Hasenfratz David, Elias Ion, Dickman Iacob, Weisfeld Efroim, Lobel Horia, Abramovici David, Binder Alexandru.

FARMACIȘTI

Farm. maior Schmidt Iulius. Farm. căpitani: Lerner Moscu Iancu, Solomon Max, Flexer Lipa, Ganzel Lascar, Vițianu Constantin, Goldenberg Simion, Covaci Tiberiu.

ȘEFI DE MUZICA

Șef muzică cl. 3-a Mendelsohn Alfred.

ART. II. — Personalul prevăzut la articolul 1 va primi solda cu

D. GENERAL ANTONESCU

toate accesoriile până la 5 Decemvrie 1940 (inclusiv), iar cu începere dela 6 Decemvrie 1940 solda fără indemnitate de activitate pe 3 luni.

Incepând dela 6 Martie 1941, cei cari au cel puțin 10 ani de serviciu efectiv, vor primi drepturile la pensie față de timpul servit, cu dispensa limitei de vârstă conform prevederilor articolului 13 din decretul lege No. 3984 din 1940.

No. 4037 din 12 Decemvrie 1940.

★

Subsecretariatul de Stat al armatei de uscat pe lângă ministerul Apărării Naționale, aduce la cunoștință următoarea decizie:

DECIZIE MINISTERIALA

No. 2413 din 7 Decemvrie 1940

Noi, general de divizie Pantazi Constantin, subsecretar de Stat al armatei de uscat, pe lângă ministerul Apărării Naționale,

Având in vedere dispozițiunile decretului lege No. 3984 din 4 Decemvrie 1940, publicat in Monitorul Oficial No. 287 din 5 Decemvrie 1940, relativ la Statutul Militar al Evreilor,

DECIDEM:

ART. I. — Personalul evreu provenit din activitate notat mai jos, stabilit până in prezent ca având calitatea de evreu in înțelesul articolului 2 din decretul-lege Nr. 2650 din 8 August 1940, incetează de a mai face parte din cadrele active ale armatei de uscat, ca militari de carieră sau angajați sub orice formă, pe data de 5 Decembrie 1940, fiind șterși din registrele controale ale unităților respective pe această dată.

SUBOFIȚERI

Plot. cav. Kerpel Samoil, plot. muz. Herșcu Haim, plot. muz. Herșcu Pincu.

MAEȘTRI MILITARI

Maestru mil. cl. 2 croitor Iosupovici Naftule, maestru mil. cl. 2 croitor Victor Aron, maestru mil. cl. 2 curelar Iliovici Henric, maestru cil. cl. 3 curelar Turchișer Iancu, maestru mil. cl. 2 mecanic Kaswan Henric, sub maes. mil. cl. 1 croitor Mendel Avram Marcu, submaes. mil. cl. 2 electrician Friedman Natan, submaes. mil. cl. 2 mecanic Burger Mihai.

MAEȘTRI CIVILI

Maestru civ. cl. 1 croitor, Croitoru Meer, maestru civ. cl. 1 croitor Kohll Iancu, maestru civ. cl. 2 brutar Grunberg Iosif, maestru civ. cl. 2 croitor Nuhăm L. Moise, maestru civ. cl. 3 croitor Schein Heinerich, submaes. civ. cl. 1 croitor Schein Herman, sub maes. civ. cl. 2 mecanic Reintz Mauriciu.

FUNCȚIONARI CIVILI

Dentist Mauriciu Daniel.

Gagiști muz. cl. 2 Kaler Hertz, Plosc Ioyil, Gurevici Oișie, Iancovici Haim, Kapelnicov Ștrul, Elsohn Samuel, gagist muz. cl. 1 Goldstein Bercu.

ART. 2. — Personalul prevăzut la art. 1 va primi solda cu toate accesoriile până la 5 Decemvrie 1940 (inclusiv), iar cu începere de la 6 Decemvrie 1940 solda fără indemnitatea de activitate pe 3 luni.

Incepând dela 6 Martie 1941, cei cari au cel puțin 10 ani de serviciu efectiv, vor primi drepturile la pensie față de timpul servit, cu dispensa limitei de vârstă, conform prevederilor art. 13 din decretul lege No. 3984 din 1940.

Dat în București la 7 Decemvrie 1940.

JUSTIȚIA

Șerbu Gh., complicele lui Moruzoff a fraudat Statul cu 118.429.459 lei

Comisia pentru anchetarea intrebuințării fondurilor secrete a luat în cercetare gestiunea Serviciului de informațiuni. Stabilind că fondurile au fost risipite de Moruzoff precum și de tovarășul acestuia Gheorghe Șerbu a înaintat dosarul la Parchet.

Eri, domnul prim procuror Gheorghiade prin rechizitor a cerut arestarea lui Gh. Șerbu, amicul lui Moruzoff, pentru delapidare de bani publici. Acuzatul a încasat suma de 118.429.459 lei pe baza chitanțelor pe care le lăsa la diverse bănci din București ori străinătate. El n'a putut justifica sumele obținute. Cercetările continuă.

Alți defraudatori la Propagandă

Eri au fost trimeși în judecată penală Dumitru I. Suchianu, consilier la Consiliul Legislativ, fost director delegat al Cinematografiei din ministerul propagandei naționale și Cristian Ionescu, fost director al contabilității din acelaș minister.

Primul e învinuit de delapidare de bani publici, căci în calitate de șef al direcției cinematografiei și-a însușit suma de 281.865 lei din patrimoniul statului. Deasemenea e trimis în judecată și pentru nesocotirea legii patrimoniului public. Iar Cristian Ionescu e învinuit că în calitate de director al direcției contabilității, din acelaș minister, nu a împedecat pe d. Suchianu să încaseze, în mod ilegal, pe lângă diurna de 36.000 lei lunar, încă 20.000 lei, cotă pentru filmele vizionate.

D. jude-instructor Cernătescu continuă cercetările.

Mitropolitul Gurie a fost achitat

Inalta Curte de Casație și Justiție în Secțiuni Unite, prezidată de d. Prim Președinte Dimitrie Lupu a luat, eri, spre judecare procesul penal intentat I. P. S. S. Mitropolitului Gurie Grosu al Basarabiei. Procesul fusese intentat pe baza reclamației fostului ministru V. Iamandi.

Ordonanța definitivă de acuzare îl trimetea în judecată pentru o serie de infracțiuni. Se știe că pe baza acestei ordonanțe Inaltul Prelat fusese surghiunit de regimul de eri.

Luând cuvântul, domnul procuror general Coman Negoescu a arătat, mai înainte de a se discuta fondul, că deoarece infracțiunile imputate I. P. S. S. Mitropolitului Gurie sunt amnestiate de decretul-lege pentru amnestierea infracțiunilor săvârșite pe teritoriul Basarabiei din 14 Noembrie 1940, că deoarece Ministerul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, parte civilă, prin o adresă care se află la dosar a declarat că renunță la despăgubirile civile, că va pune concluziuni pentru închiderea dosarului.

Inalta Curte de Casație și Justiție în Secțiuni Unite, luând în considerație că faptele imputate I. P. S. S. Mitropolitului Gurie sunt amnestiate că partea civilă s'a desesizat, a închis dosarul. Magistrat asistent Aurel A. Ionescu.

★

Inalta Curte de casație în secțiuni unite a respins recursul pentru neconstituționalitatea legii de expropriere agrară din 1937.

Recurentă: Banca Cetățenilor din Brașov.

★

Florian Bufneru a fost trimis în judecată penală. Acuzatul fiind în serviciul reclamantei Marina Suditu și-a însușit diferite sume de bani care aparțineau reclamantei.

★

Pentrucă s'au dat drept refugiați și au încasat diverse sume și au obținut ajutoare, Mises Emanuel, Braber Robert și Brunberg Mandy au fost trimiși în judecată penală.

★

Asupra acțiunii în contencios administrativ a d-lui G. Eftimie, fost revizor școlar, Curtea de apel a IV-a se va pronunța la 18 Decembrie 1940.

★

Intr'o revistă juridică găsesc un articol despre justiția românească în Bucovina.

Expunerea e plină de calități. Ea enumeră evenimentele juridice: legislative ori jurisprudențiale. După ce ai terminat de citit, constați cu durere că 20 de ani, cât provincia nordică a fost a României, au realizat în materie legislativă, prea puțin.

S'a spus de multe ori, și cu bună dreptate, că dreptul, dreptul obiectiv e haina unei societăți. Fiecare grup omenesc, — mic, ori mare, desvoltat ori puțin evoluat, — își are regulele lui de drept. Fiecare stat are un drept propriu.

Dacă e așa, de ce n'am dat Bucovinei această haină românească? De ce, când autoritatea statului, justiția atât de invocată și pentru care vom lupta mereu când toți dela un capăt la altul, recunoaștem Bucovina brazdă din ogorul nostru și fărâmă de suflet românesc, n'am aruncat haina străină cu care ne pomineam aici, când aveam mâinile în cătușe? De ce?

Ceeace a determinat contrariul, au fost desigur argumentele de directă de drept. Sunete pe care justiția nu le aude și efectuat cu care nu te impune o dreptate obținută cu jertfe.

Goering

(Continuare din pag. 1-a)

are axa în personalitatea Führerului; dar motorul întregei acțiuni, realizatorul este *Hermann Göring*, insuflând entuziasm, punând în mișcare energiile amorțite, necruțător și blând, de părintească blândețe, în acelaș timp — Göring este pretutindeni, mereu activ, mereu preocupat de viitorul Germaniei.

Războiul biruinței germane, Hermann Göring l-a pregătit. Economia de războiu germană, „economia" aceasta care a adus dezastrul din 1919 și care acum va doborî puterea iudaică anglo-americană — este rodul marilor calități de organizator ale lui Göring. Aviația germană, cea care a învins Polonia și Belgia, Franța și Olanda, cea care a cucerit Norvegia și a distrus Anglia, cea mai mare și puternică aviație din lume — este opera de câțiva ani a lui Göring.

Cu toate acestea, când vâltoarea diplomatică a vestit începutul din 1938 la München și până la nereușitele tratative din 1939, cel care a pregătit războiul — este elementul ponderat, cel care ține echilibrul păcii, sfetnicul care vorbește Führerului cu judecata, nu cu entuziasmul.

Dar în clipa când zarurile au fost aruncate, Hermann Göring a plecat la datorie. Formidabila mașină de războiu a Germaniei a fost pusă în mișcare — Göring este din nou pretutindeni: la Marele Stat Major, pe câmpiile Poloniei, în Flandra, pe cerul Londrei. Conducător al aviației el este mereu în mijlocul vitejilor săi.

Intre timp, când declarase războiul, Führerul își desemnase succesorul. Și acesta nu putea fi nimeni altul decât principalul său locotenent, Hermann Göring.

Incepând războiul cu cel mai important post politic la care putea aspira: de succesor al Führerului Marelui Reich, Hermann Göring câștigă pe câmpurile de bătae cel mai mare grad militar: de prim mareșal al Imperiului.

Acesta este Hermann Göring, omul care traduce în faptă geniul lui Adolf Hitler. Acesta este omul care va intra alături de Führer pe poarta mare a istoriei omenirii. Acesta este Biruitorul. Acesta este prietenul României legionare.

Mândri de această prietenie, așteptăm ca împrejurările să ne îngădue cât mai curând să arătăm Mareșalului Imperiului German și dragostea și admirația noastră legionară. Ca unui mare creator de viață.

Inaugurarea librăriei românești din str. Lipscani

Azi la orele 12 a avut loc inaugurarea librăriei camaradului Decebal Florescu în fostul local al Fundațiilor Culturale Regale din str. Lipscani.

Au fost de față d-nii: Horia Cosmovici, Petrașcu, general Dobrin, general Boboc, Jorjoaia, Garibaldi Cristescu, Rătescu, Const. Cosmovici cu d-na, comandor Ribizek Rosar, din misiunea militară germană, dr. Feist, atașat cultural german, prof. de Ruva Vincențio, prof. Alberto Sionola, prof. Amici dela institutul de cultură italiană, Vlădoi, Pavel Suru, Ionnițiu, Georgescu Delafras, Gheorghiade, Muncioiu Quindie și alții.

Părintele Georgescu Edineți a oficiat un serviciu religios, după care camaradul Decebal Florescu, în câteva cuvinte, spune că va munci pentru a împlini poruncile Căpitanului, contribuind adică la înflorirea comerțului românesc.

Beneficiile rezultate vor fi trimise „Ajutorului Legionar".

Spre învățătura altora

Sub acest titlu „Das Schwarze Korps" din 12 Dec. pu-plică un lung articol despre mișcarea legionară care a hotărît soarta României, din care extragem următoarele:

După Italia, Germania și Spania, România este a patra țară în care s'a aprins facla pentru ridicarea popoarelor europene.

Aceasta n'a fost o evoluție artificială ci s'a produs după chinuitoare frământări ale sufletului poporului.

Poporul din Spațiul Dunărean de jos a intrat în rândul Națiunilor a căror renaștere e rezultatul chinului și al suferinței.

Când din popor se ridică oameni ce știu să moară pentru poporul lor, când un popor are mame care dau naștere unor asemenea fii, care duc mai departe steagul martirilor căzuți, atunci acest popor nu mai este avizat la măsura valorilor streine. Nu mai are nevoe să ia considerația ce i se arată drept un dar.

„Noi național-socialiștii nu mai vrem să amestecăm în conștiința acestor legalități amintirea prăpastiei. Nenorocirea făurește popoarele, nu fericirea".

„Dacă în dosul zidurilor închisorii unui regim cu o politică de duplicitate și fără caracter, n'ar fi stat o puternică mișcare națională care și-a tratat dela început locul politic și vederile asupra lumii, Statul român n'ar fi supravețuit regimul carlist.

In ultimul moment, când Statul a rămas fără cârmă, au preluat conducerea oameni, care au știut să-l mențină, deși nu fără prejudicii".

Experiența va învăța mai curând sau mai târziu toate popoarele, că istoria lor începe în momentul desăvârșirii lor ca popor. Inainte de acest moment, nu se poate vorbi decât despre împărați și regi și organizări mai mult sau mai puțin norocoase.

Poporul nu e responsabil de acest curs atât timp cât nu s'a trezit în el conștiința propriei sale mișcări.

Poporul român, care-și face intrarea conștientă în istorie sub semnul revoluției lor eroice și sub drapelele marilor ei morți, are toate motivele să privească încrezător în viitorul său.

Exemplele acestui popor bune ori rele, pot da de gândit celorlalte popoare, care s'au format mai bine, mai civilizat și mai matur din punct de vedere politic, nu ca acest popor de țărani și de ciobani, dar care a reușit să se formeze din propriile sale puteri, și să participe din inițiativă proprie la responsabilitatea europeană.

Zăpadă mare în Spania

MADRID 13 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță că din cauza zăpezii abundente s'au întrerupt legăturile între localitățile Leon și Oviedo.

Circulația este suspendată deasemeni între cele două localități și Santander din cauza înzăpezirii trecătoarei San Glorio.

O mare bandă de comuniști a fost arestată eri

Printre ei unii erau și contrabandiști

O interesantă captură a fost făcută eri de organele prefecturii poliției Capitalei. O numeroasă bandă de comuniști a fost arestată în chiar clipa când țineau o ședință.

Iată numele celor arestați eri: Iosuf Abramovici, agent comercial, soția sa, Leia Abramovici, Leon și Herman Abramovici, comercianți, Lazăr Eschenasi, dentist, Moritz Kreutzer, vopselar Wilhelm Kreutzer, Elena Drăgănescu, evreică botezată, Berl Rosner, agent comercial, Rubin Lustgarten cu aceiași profesiune și Michel Rosner, elev de liceu.

Din cercetările întreprinse, s'a stabilit că ultimii patru se ocupau și cu contrabande de aur.

Intregul lot al arestaților, a fost înaintat cu adresele dresate, în judecata Consiliului de Război.

Municipale

Atențiune! Nu chinuiți animalele

Direcțiunea Veterinară a Capitalei a supus judecății pe următorii contravenienți la legea pentru protecția animalelor, dovediți de către Medicii Veterinari ai Capitalei că-și maltratează caii.

Gheorghe Tailas, **camionagiu din Str. Cărămidarii Vechi No. 47, fiindcă-și bate caii înhămați la un camion încărcat peste greutatea suportabilă de tracțiune.**

Stefania Schulder, **din Str. Atelierele Noui No. 8, pentru că întrebuințează animale slabite, nemâncate, murdare.**

Vasile Pârvan, **camionagiu, din com. Marele Voevod Mihai, fiindcă maltratează caii înhămați la un camion supraîncărcat.**

Banea B. Baraitaru, **din Com. Sab. Chiajna, pentru că supune la tracțiune publică caii neîngrijiți, murdari și extenuați prin lipsă de hrană și muncă peste puterile lor.**

★

D. Iuliu Moldovan, licențiat al Institutului superior de Educație fizică, se transferă din Primăria Municipiului Brașov în administrația comunală a Municipiului București, fiind repartizat la Direcția Mișcării culturale.

★

Ajutor de primar al comunei suburbane Tudor Vladimirescu a fost numit d. Jean M. Mihăilescu.

Cinematografia a trecut sub conducerea Serviciului de Presă și Propagandă Legionară

COMUNICAT

Din ordinul d-lui conducător al presei și propagandei legionare, se trimite spre publicare următorul:

ORDIN

Către

CORPUL MUNCITORESC LEGIONAR

Secția cinematografică

trece sub conducerea Serviciului de Presă și Propagandă Legionară, cinematografele însă rămân sub administrarea Corpului Muncitoresc Legionar.

HORIA SIMA

11 Decembrie 1940.

INFORMAȚII

● **Domnul secretar general Vladimir Dumitrescu a avut o lungă întrevedere cu d. secretar de stat Zichintsea, la ministerul de Instrucțiune al Reichului.**

● **Radio Budapesta a lansat știrea că prof. universitar Fl. Ștefănescu-Goangă s'ar fi refugiat în Ungaria.**

Prof. Fl. Ștefănescu-Goangă a comunicat ministerului educației naționale, cultelor și artelor că se află în țară și că nu s'a gândit nici un moment să treacă frontiera.

● Sâmbătă la ora 16 p. m. în cadrul Institutului de drept comercial, camaradul M. Popescu va desvolta conferința despre „Contul curent".

Sala doctoratului Juridic Facultatea de drept B-dul Elisabeta.

● Se aduce la cunoștința studenților școalei superioare de științe de stat că, din cauza reparațiunilor necesare, deschiderea cursurilor școalei au fost fixate pentru ziua de 6 Ianuarie 1941.

● Asociația generală a absolvenților învățământului muncitoresc din România, având adunarea generală de fine de an și întrucât conform statutului nu s'au întrunit jumătate plus unu din membrii înscriși, adunarea generală s'a amânat pentru ziua de 15 Decembrie a. c. ora 9 dim.

Adunarea va avea loc în localul camerei de muncă din str. Calomfirescu Nr. 8 și se va ține cu orice număr de membri prezenți, irevocabil.

Comitetul face apel la toți membrii care în ultimul timp și-au schimbat adresa să comunice secretariatului asociației, noua adresă pentru a putea primi comunicări la timp.

● Ministerul economiei naționale aduce la cunoștința generală că a anulat decizia sa Nr. 124.399 din 9 Decembrie 1940, privitoare la comercializarea și repartizarea tălpii.

Regimul tuturor pieilor tăbăcite prin urmare inclusiv, talpă, va urma dispozițiile cuprinse în decizia ministerului coordonării Nr. 66 din 11 Decembrie 1940.

● Societatea Română de radiodifuziune organizând un cor mixt permanent aduce la cunoștință publică că va ține un concurs pentru selecționarea vocilor în ziua de Sâmbătă 14 Decembrie a. c. orele 15.00.

Cererile de înscriere se vor depune la societatea de radiodifuziune din str. General Berthelot 60 până la data de 13 Decemvrie a. c. între orele 9—13 și 17—19 la serviciul muzical.

● **Domnul Director General al Poliției și Siguranței Statului a delegat pe d. Bosinceanu Victor, absolvent al Facultății de Farmacie să îndeplinească funcțiunea de secretar de chestură, la chestura poliției Brăila.**

● Următorii funcționari au fost detașați la Cantina funcționarilor comunali: Mihail Oțelescu, administrator; Maria Călinescu, contabilă; și Maria Popescu, dactilografă și casieră.

Prefectura poliției Capitalei anunță oficierea parastasului de 40 zile pentru pomenirea camaradului Niță Chirică, mort la datorie.

Parastasul se va oficia Sâmbătă 14 Decembrie 1940, la Predeal, la cimitirul Legionarilor Martiri.

Plecarea va fi Sâmbătă la ora 6 dimineața, din curtea prefecturii de poliție.

ULTIMA ORA

Guvernul englez a cheltuit toate sumele lichide de care dispunea

Anglia se așteaptă ca războiul s'o mai coste încă multe milioane de dolari

NEW-YORK, 13. (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

International News Service anunță din Washington că d. Philipps, subsecretarul de Stat britanic, ar fi comunicat d-lui Morgenthau că guvernul englez a cheltuit toate sumele lichide de care dispunea și că în curând va avea nevoe de credite.

D. Morgenthau a comunicat aceasta unui grup de 14 persoane din armată și Departamentul de Stat, care vor avea, săptămâna viitoare, întrevederi cu președintele Roosevelt spre a stabili noua formulă a ajutorului ce urmează să fie dat Marei Britanii.

„International News Service crede a ști că d. Philipps ar fi înfățișat d-lui Morgenthau următoarele cinci puncte:

1. Anglia se așteaptă ca acest războiu să mai coste milioane de dolari, care nu pot fi procurate decât de guvernul american sau de izvoare particulare din Statele Unite.

2. Anglia nu are intenția actualmente să ceară vreun împrumut, ci ține numai să înfățișeze guvernului și poporului hotărîrea în cunoștință de cauză.

3. Guvernul britanic a și vândut valori americane de mai multe sute milioane de dolari și se teme ca noui vânzări să nu primejduiască piața americană.

4. Spre a salva regimul capitalist în Anglia, englezii sunt împotriva unei epuizări a capitalurilor lor pentru plata comenzilor de războiu.

5. O lichidare silită a acțiunilor, obligațiilor și a altor valori ar pune Anglia la sfârșitul războiului într'o situație fără ieșire și ar aduce cu sine sfârșitul regimului capitalist în Anglia.

Guvernul american nu privește cu simpatie propunerile de a dobândi posesiuni englese, deoarece Statele Unite ar apare astfel sub o lumină imperialistă. De altfel, acele posesiuni englese nu sunt economicește independente și achiziționarea lor ar constitui o nouă povară pentru contribuabilii americani.

Se lucrează la modificarea planului de sistematizare a Capitalei

A fost instituită următoarea comisiune, compusă din d-nii arhitecți: Joja Constantin, Stănescu Valeriu, Ionescu Vasile, Pușchilă Ion, Goga Nicolae și Iovănescu Dan, cari vor studia actualul plan director de sistematizare a Capitalei, urmând a face propuneri pentru modificările necesare.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Reglementarea finanțelor municipiului București

D. I. G. Vântu, primarul Municipiului București, a semnat decizia prin care se constitue următoarea comisiune pentru studierea și întocmirea proectului de lege al finanțelor primăriei Capitalei: Al. Costache director financiar; C. Rădulescu, sub director financiar cl. I; Gh. Predescu, avocat, consilier juridic; Lazăr Mihăilescu, șeful corpului inspectorilor financiari; Dan Buescu, avocat; Savu Georgescu, din direcția financiară; H. Țintă, inspector financiar; Tudor Ionescu, șeful serviciului central de constatare și d. St. Ionescu, ca secretar.

Directorul general al Radiodifuziunii decorat

Majestatea Sa Regele Impărat al Italiei a binevoit a conferi d-lui Ion Mânzatu, directorul general al Societății de Radiodifuziune ordinul „COROANA ITALIEI" în grad de Mare Ofițer.

Insemnele înaltei distincțiuni au fost remise eri prin Legația Italiană.

O motonavă care transporta 380 evrei s'a sfărâmat de stânci

Două sute de pasageri au pierit în valuri

ISTANBUL, 13 (Rador). — Corespondentul agenției ȘTEFANI transmite:

Un impresionant naufragiu s'a produs Joi în apele Mării de Marmara.

O moto-navă, care venea din Bulgaria și pe bordul căreia se aflau 380 de pasageri evrei, pe când se afla în apropiere de portul Silivri, de pe coasta Mării de Marmara, mergând spre Dardanele a fost surprinsă de o furtună foarte puternică.

După o luptă disperată cu valurile, moto-nava s'a sfărâmat de stânci.

Cu toate sforțările eroice, făcute pentru salvarea călătorilor, 208 de persoane s'au înecat. Printre cei înecați se crede că se găsesc și 72 de copii.

Moto-nava se îndrepta spre Palestina.

După o altă versiune, naufragiul s'a produs în timp ce moto-nava încercase să intre în portul Silivri pentru a se aproviziona. La eșirea din port ar și fi fost surprinsă de furtună și zdrobită de țărm.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Guvernele german și sovietic au ratificat harta cu traseul frontierei definitive

MOSCOVA 13 (Rador). Agenția TASS transmite: Comisia centrală mixtă, desemnată de U. R. S. S. și Germania pentru delimitarea frontierelor, a terminat demarcarea frontierei sovieto-germane, stabilită pe baza tratatului de amiciție și delimitarea frontierelor, semnat la 28 Septembrie 1939 între U. R. S. S. și Germania și a protocolului-anexă al acestui tratat, ce a fost semnat la 4 Octombrie 1939.

Lucrările comisiei mixte și ale subcomisiunilor sale au durat 10 luni și s'au desfășurat într'un spirit de colaborare conform cu relațiunile amicale existente între U. R. S. S. și Germania.

Descrierea traseului frontierei și harta întocmită au fost ratificate de guvernul sovietic și de guvernul german.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Tutun bulgar pentru Germania

SOFIA 13 (Rador). — Corespondentul agenției STEFANI anunță că o mare societate germană a cumpărat în Bulgaria tutun pentru suma de 200 milioane mărci.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Instrucția civică

Dela corespondentul nostru special

BERLIN, 13.

Democrația a dus la formula de grupe politice, de interese și atitudini morale deosebite, visul de unire al națiunei într'o „Volanie general" al lui Rusu, a dus tocmai la contrariul său, la grupe indușmănite.

S'a recurs, în toate țările democratice, la Instrucția Civică în școli pentru a combate prin ea sfărâmarea și slăbirea internă a națiunei.

Cum era firesc însă, ca fiecare grupă să degajeze din doctrina ei o anumită instrucție civică, normal respectiv, — pentru a nu supăra pe nimeni — avea de ales între două rele: sau să devină un pitoresc congres de doctrine, sau să fugă de pe pământ, refugiindu-se în nourii aristofanici, ai abstracțiunei.

Programa analitică a Instrucției Civice, devenea dicționar politic sau carte pentru oamenii din lună. In unele cazuri, Instrucția Civică nu te obliga să alegi o cale, nu te silea să-ți dai adeziunea — așa cum face totuși viața reală.

Manualele dela care se aștepta unificarea națiunei erau incolore și inodore, iară școlarii — produsul lor — deveneau pe nesimțite, măgarii lui Buridan, indeciși până la inaniție, între paie și fân.

Ministrul german al Instrucțiunii, d. Rust cu siluirea căruia va învăța pe școlari „formula politică a țărei lor", atât numai atât, adică una și bună.

Regimurile pre-legionare, ne-au lăsat și nouă moștenirea unor programe analitice, respectiv niște manuale pentru instrucția filosofică sau politică, despre care se poate spune că sunt mai sceptice decât pe vremuri, câinii din Constantinopole.

Bieții de ei au fost trimiși de Kemal Pașa să moară de foame în insula Prinkipo, manualele noastre încă nu.

SORIN PAVEL

Orice s'ar întâmpla în Europa sau în Africa, Anglia va pierde războiul

ROMA, 13 (Rador). — Incercarea ofensivă a Angliei, contra Italiei, este prezentată de guvernul britanic ca o acțiune care ar trebui să dea rezultate imediate și hotărîtoare. Ea nu înseamnă însă altceva decât o simplă acțiune de propagandă, — scrie MESSAGGERO, — întrucât Anglia a încercat să atace Italia în Mediterana numai fiindcă situația extrem de grea, pe care i-a creat-o Italia, nu-i mai permitea să continue mult timp rezistența sa împotriva loviturilor formidabile pe care le primește din partea aviației germane și a submarinelor Axei, care operează în Atlantic.

De șase luni de zile Italia blochează calea spre Indii, prin Canalul de Suez. Ea amenință astfel inima Imperiului britanic. Anglia este obligată să țină în Mediterana forțe maritime și aeriene importante, fiind astfel împiedicată să le folosească pentru apărarea convoiurilor și a insulelor britanice, împotriva atacurilor aeriene. Pentru toate aceste motive Londra se îndârjește, cu toate forțele sale, contra Romei.

Aceasta este cea mai puternică dovadă că Anglia simte forța săbiei italiene și loviturile mortale pe care le primește din partea Italiei. Lupta va putea să continue și să ia aspectele cele mai groaznice, însă orice s'ar întâmpla în Europa sau în Africa, Anglia este condamnată să piardă războiul și pozițiile sale bazate pe hegemonie.

CENTRUL PRODUCȚIEI DE OȚEL ENGLEZ distrus de aviația germană

Numeroase și puternice incendii în întreg orașul

BERLIN 13 (Rador). — Localitatea Sheffield, situată în Anglia centrală, a fost puternic atacată de aviația germană în cursul nopții de Joi spre Vineri.

Atacul a început în seara zilei de Joi. Avioanele de bombardament germane și-au luat sborul de pe aerodromurile din Franța și Belgia.

In valuri succesive, aviatorii germani au aruncat deasupra orașului Sheffild numeroase bombe de mare calibru, precum și bombe incendiare. Timpul rău nu a stânjenit atacurile formidabile ale aviației germane. Toate avioanele germane și-au aruncat încărcăturile lor de bombe exact asupra obiectivelor indicate, provocând pagube și distrugeri foarte însemnate.

Echipagiile ce s'au înapoiat din raid, imediat după atacul dat de primul val de avioane germane, declară că în Sheffield se produseseră numeroase puternice incendii. Obiectivele militare și numeroase stabilimente industriale erau cuprinse de flăcări.

Orașul Sheffield are 500.000 de locuitori și este centrul producției engleze de oțel.

Uzinele din Sheffield produc blindaje de oțel, oțeluri speciale, și tuburi de oțel, precum și alte produse de oțel.

Numeroase uzine din Sheffield sunt împrăștiate în tot orașul, pe ambele maluri ale râului ce traversează orașul. Capacitatea de producție a uzinelor din Sheffield este de circa un milion și jumătate de tone pe an, reprezentând 15 la sută din producția totală a țării. Sheffield ocupă un loc special în producția totală a țării și în producția oțelurilor fine, precum și a marilor piese turnate din oțel.

In timp de pace, Anglia cumpăra foarte mult oțel special din Cehoslovacia. Acest oțel era folosit pentru construirea marilor unități ale flotei britanice. Aceste cumpărături se făceau dela uzinele Skoda din Pilsen și dela uzinele Witkowitz. Actualmente, Anglia nu mai poate să-și procure oțel dela aceste uzine. De aceea uzinele dela Sheffield prezintă pentru Anglia o importanță deosebită, fiind centrul producției materialelor necesare industriei de război.

Orașul Sheffield este totdeodată un foarte important centru pentru fabricarea munițiilor și armelor. El mai are și alte industrii de specialitate, complimentare ale stabilimentelor electro-chimice și electro-metalurgice.

Grație bombardamentului intens realizat de aviația germană de bombardament, în noaptea de Joi spre Vineri, producția de război a Angliei a suferit o foarte grea lovitură în urma dezorganizării uzinelor dela Sheffield.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Din cauza lipsei de vase

Anglia a redus importul de carne din Argentina

ROMA, 13 (Rador). — Presa italiană de Vineri dimineață subliniază importanta declarație făcută de ministrul de agricultură al Argentinei, care, între altele, a spus că din cauza lipsei de vapoare de comerț, guvernul britanic a fost obligat să reducă importul de carne conservată din Argentina.

Ziarele italiene constată că această situație confirmă rezultatele contrablocadei exercitată de forțele submarine și aeriene ale puterilor Axei împotriva Angliei, care este încercuită.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Pierderile de vase comerciale ale Angliei ating 4 milioane de tone anual

NEW YORK 13 (Rador). — Corespondentul agenției STEFANI transmite:

Sir Walter Layton, reprezentantul ministerului britanic al blocadei, în Statele Unite, a declarat ziarului NEW YORK POST că Anglia are nevoe, în primul rând și în mod urgent, de vapoare comerciale, fiindcă pierderile suferite de ea, în ce privește tonajul, sunt foarte mari.

Aceste pierderi vor atinge, a spus d-sa, într'un timp scurt, media de 4 milioane tone anual.

Sir Layton a adăugat că aceste pierderi nu pot fi înlocuite prin construirea unor noui vapoare în Anglia și de aceea este necesar ca Anglia să cumpere din Statele Unite un număr cât mai mare posibil de vapoare de comerț.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Contele Csaky la vânătoare

BELGRAD 13 (Rador). — Contele și contesa Csaky, însoțiți de ministrul Ungariei la Belgrad și de d-na, precum și de secretarul său particular, marchizul Pallavicini, au părăsit capitala Jugoslaviei Joi la ora 16, plecând în regiunea Alpilor jugoslavi, la Kamnik, în Slovenia, unde vor lua parte la o vânătoare, timp de două zile.

Cronica externă

România și Ungaria față de Axă

Ungaria face mare caz de prietenia care-o leagă de Țările Axei. Să examinăm poziția României și poziția Ungariei față de Axă.

In războiul mondial, Ungaria a luptat alături de Puterile Centrale, dar împotriva Italiei. Ea s'a găsit alături de Puterile Centrale fără nici-un entuziasm. Contele Tisza a fost multă vreme cel mai înverșunat adversar al războiului și a cedat numai după ce-a smuls Vienei și Berlinului unele noui avantagii pentru maghiarii din Monarhie. Firește, în detrimentul celorlalte naționalități.

România s'a găsit în cealaltă tabără. Ea a luptat alături de Aliați, în rândul cărora se găsea și Italia, împotriva Austro-Ungariei, dar nu împotriva Germaniei. Intrarea României în războiu, în 1916, a fost dictată numai de voința de a dezrobi pe românii din Ardeal.

In toamna anului 1918, mai înainte de a se fi încheiat armistițiul, a izbucnit revoluția în Austro-Ungaria. Naționalitățile subjugate de secole, românii, cehii și slavii din Sud, s'au revoltat, în dorința de a-și croi o viață nouă, o viață de oameni liberi. Românii din Ardeal, din proprie inițiativă, și mai înainte ... singur soldat din vechiul regat să fi trecut Carpații, s'au întrunit în cetatea voevodală a Alba-Iuliei și au hotărît unirea cu Patria-mamă. Se realiza astfel idealul cel mai sfânt al românismului — ideal care nu va muri niciodată.

La 4 Iunie 1920, Ungaria a semnat tratatul dela Trianon. In concepția maghiară, acest tratat a fost nedrept; în concepția noastră românească însă nu. Tratatul dela Trianon n'a făcut altceva decât să dea formă juridică unor situații de fapt și să consfințească dreptul de autodeterminare al naționalităților din monarhia austro-ungară prăbușită. Acest drept de autodeterminare al popoarelor era cuprins în declarația faimoasă a președintelui Wilson. Desigur că un Stat ca Ungaria care și astăzi, la jumătatea secolului al XX-lea, face din testamentul Sfântului Ștefan program politic, nu putea și nu poate înțelege că orice popor poate să nu mai vrea să stea la stăpân, are dreptul să-și croiască viața care-i place.

După încheerea păcii, soarta ei de națiune învinsă a legat în mod fatal Ungaria de Germania și de Italia, cele două mari nedreptățite ale tratatului dela Versailles. Nici-o legătură de sânge, nici-o apropiere de rasă, nici-o contingență spirituală n'au dictat orientarea Ungariei către Italia și Germania. Dimpotrivă. In războiul mondial, ura maghiară era deslănțuită mai ales împotriva Italiei, iar contra celor 600 de mii de germani, ce-i rămăsese și după „nedreptatea" dela Trianon, Ungaria folosea, fără nici-o jenă, aceleași metode sălbatice de desnaționalizare, folosite pe vremuri împotriva românilor și slavilor. Făcând o politică de revizuire a tratatelor, Ungaria nu putea să se găsească decât alături de Germania și de Italia.

In schimb Ungaria nu avea o revoluție.

Care era în acest timp politica României? Imediat după războiu, această politică nu putea să fie decât acea care-a fost.

Politica externă de după războiu a României s'a împărțit în două: Țara legală care, surdă și oarbă la prefacerea din Europa, a continuat să facă politică alături de Statele democrate opuse revizuirei și Țara reală care trăia și ea revoluția înnoitoare și care cerea cu dârzenie ca România să facă politică alături de puterile Axei.

P. Mih.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

St. Unite caută pe orice cale să înrăutățească raporturile cu Japonia

TOKIO, 13 (Rador). — Corespondentul agenției STEFANI transmite:

Ziarul YOMIURI SHIMBUN, comentând embargoul introdus de Statele Unite asupra fierului și oțelului, scrie că Washington nu neglijează nimic din ceeace ar putea înrăutăți raporturile cu Japonia, cu toate sforțările făcute de aceasta spre a împiedeca o încordare.

Ziarul amintește declarațiile făcute de ministrul de externe japonez, d. Matsuoka, cu privire la țelurile urmărite de pactul tripartit, precum și afirmația sa repetată că un războiu japono-american ar fi o nebunie.

Ziarul închee, arătând că d. Roosevelt se înșeală dacă crede că va putea opri mersul Japoniei prin măsuri economice.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

D-nii Stalin și Molotov candidează la alegerile din Basarabia

MOSCOVA, 13 (Rador). — Corespondentul agenției D N B anunță, după ziarele sovietice, că d-nii Stalin și Molotov au acceptat să candideze în Basarabia la apropiatele alegeri pentru Sovietul Suprem.

D. Stalin va candida la Chișinău, iar d. Molotov la Bălți.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

S'a descoperit un nou explozibil extraordinar de puternic

SANTIAGO de CHILI, 13 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. anunță că inginerul Basilio Garib a descoperit un explozibil extraordinar de puternic.

La experiențele făcute în fața experților militari, un bloc de granit de 50 tone a fost prefăcut în bucăți prin deflagrația a 18 de grame din noul explozibil „garibit".

Inventatorul noului explozibil a declarat că guvernul a hotărît construirea unei fabrici pentru producțiunea garibitului, ale cărui materii prime se găsesc toate în Chili.

După deschiderea frontierei, țăran bulgar cu căruța îndreptându-se spre noua lui patrie.

Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Belvedere Nr. 6, București